

Správa obce.

Latošního roku soutěžila obec Mukaršov s Tahovcem v okresní soutěži národních výborů. V celkové soutěži obsadila 4. místo.

Dne 26. 8. rezignovali na členství v radě J. Holub a Králík F.

V únoru určen za soudce z lidu A. Šabek, předseda NV.

Dne 21. a 28. 2., a 22. 3. nařízen MNV a provedení sběr odpadových surovin, Sbráno 169 železa.

V únoru určena do zaměstl. komise K. Güntherová, do finanční Pimpfl, technická K. Svoboda, kulturní Labýd a B. Florian.

12. 8. rezignovala předsedkyně výboru žen při MNV K. Güntherová. Zvolena F. Spurná.

1. 9. nastoupil nový obecní tajemník V. Matys místo J. Vozovského, který odchází jako vedoucí Osvětového domu v Říčanech. V. Matys vykonává funkci tajemníka jen do 1. 11., kdy nastupuje funkce tajemníka MNV Josef Kasalický.

11. a 12. jara uspořádána nová bytová komise: předseda J. Sládek, členové F. Lacina a M. Patruová.

V ANVF za A. Grofa stává se členem F. Vlasák a po jeho odstáhnoucí F. Lukšík.

Rozpočet na rok 1953 vykazuje příjem Kčs 598.200.-, výdání Kčs 1.003.900.-.

V květnu byly na rozkaz ONV odevzdány Okresním kom. podnikům správy domů čp. 22, 23, 2, 28, 42. V majetku obce zůstává jen čp. 61.

V únoru nařizuje MNV spářit chaty a provisorní stavby novým označením: Mu- (poř. číslo), ku př. Mu-2.

Život veřejný

Dne 9. 3. konána v sále hostince u Durků tryzna za zemřelého J. V. Stalina za účasti 54 osob. MNV zaslal soustrastný deník OKSČ.

Dne 19. 3. konána ve velkém sále sokolovny tryzna za zemřelého prezidenta čs. republiky Klementa Gottwalda. Na MNV byly vyloženy kondolenci archy, do kterých se zapsalo 533 občanů a dětí.

Dne 10. I. konána pětice KSČ v sále hostince u Durků projev „Radostná do 5. roku pětiletky“. Režeroval K. Šabek, přítomno 32 občanů.

Dne 20. 1. vzpomínková slavnost k 29. výročí úmrtí V. I. Lenina, režeroval F. Vlasák, pořádal SČSP v hostinci u Durků, přítomno 18 občanů.

Dne 23. 1. pořádan projev k plenu MNV a občanům k 29. výročí úmrtí V. I. Lenina, po němž promítán film „Moskva“. Režeroval J. Porsch, přítomno 52 občanů.

dne 24. 2. konána pětice ÚOB a MAVNF slavnostní schůze k 5. výročí „Vítězného února“. Režeroval J. Porsch a O. Prášil. Přítomno 38 osob.

1. 5. manifestovalo občanstvo hromadně na oslavách „Světku práce“.

4. 5. oslaveno 8. výročí Osvobození rudou armádou za přítomnosti 280 osob z Mukarova a Žernovky. Slavnost konána v sokolovně, režeroval A. Šabek.

dne 24. 5. pořádan „Mezinárodní den dětí“ v sokolovně, promítán film a hráno loutková divadlo. Slavnost řídil J. Porsch.

dne 1. 7. pořádaná na sokol. hřišti slavnost na oslavu Mistra J. Huga.

dne 24. 9. pětice MNV oslaven v sokolovně „Den armády“. Na besedě přítomno 44 občanů.

Dne 1. 6. ménová reforma: dne 2. 6. vynášovalo občanstvo mukarovské na poštovním úřadě v Radašovicích a Říčanech podle peněžní reformy vládou čs. republiky nařízené dosud platit peníze za nové. Tímto dnem zrušeni přídelový potravinový listkový systém.

Dne 24. 4. a 10. 5. pracovalo občanstvo dobrovolně v akci M5 na výstavbu obce stavbě vodní nádrže protipožární.

V březnu zrušena obuvnická živnost K. Svobody, čp. 12.

Dne 23. 9. byly lesy, které dočasně obhospodařovala obec převezaty Čs. státními lesy.

Kampalická zrušena a přeměněna na jednatelství etatní sporní-falny.

Od počátku do konce zni zavedeny žnové hlídky.

Dne 1. 9. zřízena v budově hostince u Durků úřadovna „Selpo“ vykonující hospodářské přebytky JZD a drobných rolníků. Ani letos se nepodařilo uskutečnit vobci JZD.

Hosnodárná
nomáry.

1. Egent odchází se STS, místo něho se stává brigádyrem
STS Opicka, účelním a hospodářem Bergmanová.

Lidopisné pomůry. Dne 8.5. narozen Miroslav Jeřábek syn Armana Jeřábka a
Marie roz. Šebková čp. 76.
dne 20.8. narozen Jiří Bouček syn Miroslava Boučka a
Jiřiny roz. Moravcová čp. 22.

Snůtky Dne 7.11. uzavřeli snatek Věra Krulišová a Jaroslav Jafra
čp. 59.

Pomůry Kulturiv. Řaditelem školy stává se definitivně M. Petřála.
Pro velký počet žactva z Louňovic byla tanitáž zřízena
nobočka 1. třídy nar. školy. Pro tuto předáno zařízení dne
26.8. : 1 kama, 1 tabule se stojanem, 6 školních lavic.
Prkna pro podlahu musí vrátiti MNV v Louňovicích MNV v Mu-
kařově.
V tomto roce zaktivována UOB, správcem se stává uč.
J. Porsch. Po jeho úmrtí dne 5.8. ustanovena správcem
učit. Maq. Mlázovská.
Dne 28.2. konáno školení kronikářů v Říčanech na kte-
rá byla vyslána A. Rotochová, z letopisecké Komise.
Dne 7.6 konáno opět školení kronikářů v Mukařově do
náhož vyslán nově ustanovený kronikář Florian Boh.
Dne 8.7. doplněna rada osvětové besedy : F. Králík,
Boh. Florian, O. Prašil, J. Havlík, J. Bičáková.
Dne 5.8. zemřel správce UOB učitel J. Porsch.

Besedy Dne 4. I. pořádala střední škola unitání Dědy mrže.
Přítomno 300 osob.
Dne 18.1. konána před MNV a UOB beseda se zemědělci :
"Příprava na jarní zeměděl. práce". Referoval uč. Porsch,
přítomno 12 občanů.

Projery, oslavy Dne 10.1. konan projev "Radostně do 5 roku pětiletky."

peči KSČ, referoval K. Šebek, přítomno 32 občanů.

Dne 3.5. hostovalo zde Oblastní divadlo z Benešova liraskovou hrou Divadlo
"Pan Iohanes". Přítomno 245 osob

Dne 27.6. pořádalo v sokolovně Divadlo S.K. Neumana div. před-
stavení "Janošik". Přítomno 186 osob.

dne 29.8. Obl. div. z Benešova "Sibalství Škapinova"

dne 3.10. sehrál dram. odbor DOS "Morálku paní Dulské"
za režie M. Mlázovské. 286 osob.

dne 14.11. sehráli členové div. souboru z Kostelce n.Č.L. Čankovo
drama "Matka" za vyprodaného hlediště

dne 25.12. dram. odbor DOS Mukařov "Měsíc nad řekou".
přítomno 250 osob, režie M. Mlázovská.

Pro děti sehráno bylo 7 loutkových představení v malém sále Loutkové divadlo
sokolovny. Všechna představení řídil Dr. Pinsker.

Dne 30.1. pořádána Sokolova přednáška "O nové organizaci Přednášky
tělovýchov" Přednášel Dr. Pinsker za přítomnosti 20 osob.

Dne 26.6. zdravotnická přednáška "Prevence infekční zlou-
tenky" u Durků před Č. červeného kříže a UOB. 28 osob.

dne 11.9. přednášel Dr. Vatlacha z Říčan "O rakovině"
přítomno 45 osob.

dne 8.10. přednášel Dr. Hotta z Říčan "Klišťe a dětská
obrna". Po přednášce promitnuty krátké filmy. Přítomno 68 osob.

dne 28.10. přednáška "Ovocnářství našeho kraje". Po zajímavé
přednášce promitnuty krátké filmy. Přítomno 34 osob.

dne 12.11. přednášel č. uč. J. Havlík "Mirové řešení nernv. otázky"
Přítomno 34 osob.

dne 27.11. přednáška "O sportovním lékařství" Přednášel Dr.
Pacina z Říčan, za přítomnosti 36 osob. Pořádáno před UOB
a AVNF.

Dne 22.1. promítan pro školní mládež film "Moskva"

Film

Dne 27.2. promítány za přítomnosti 50 osob „Protipožární filmy“.
 dne 26.3. promítán pro žáky střední školy film „Na řece Jang-tse“ za řízení ř. školy J. Petřáala.
 dne 24.4. a 19.6. pořádána filmová sportovní beseda, kterou řídil M. Žádník. Přítomno 16 a 32 osob
 dne 11.12. pořádán „Večer krátkých filmů“.

Zabav

dne 14.2. pořádán jednotou DOS tradiční „Sokolský ples“ za účasti 352 osob.
 dne 5.4. uspořádali cestáři v sokolovně „Josefskou zabavu“, přítomno 247 osob.
 dne 16.8. konala se u sokolovny tradiční pouť a v sokolovně taneční pouťová zabava na niž prodávány odznaky ve prospěch místního rozhlasu. Čistý výnos Kčs 2000.-
 dne 31.12. pořádali poštovní zaměstnanci za řízení J. Boučka „Sylvestrovskou zabavu“. Přítomno 345 osob.

Výstavy

Dne 14.-28.9. uspořádána výstava „Fučíkových knih“ v sokolovně. Výstavu instalovala E. Šebková.
 dne 20.12. uspořádána výstava knih a školních prací. Výstavu uspořádala M. Mlážovská a E. Šebková.

Tělovýchova

Dne 25.1. uspořádán jednotou DOS „Branný závod“ za řízení Dra Pínskera. Účast: 12 závodců, a
 dne 10.5. „Běh vítězství“.
 dne 7.6. pořádal DOS „Den tělovýchovy a sportu“ řídil Dr. Pínsker. Přítomno 146 osob.

Knihovna.

dne 16.9. převzal MNV od organizace KSČ Gottwaldovu knihovnu pro místní lidovou knihovnu.

Život
spolkový

Požární sbor: dne 15.2. konal PS výroční schůzi, na niž zvolen předsedou C. Šebek, místopředs. a velitelem Zedecík J. Náborům získáno 11 členů a 10 pionýrů.
 Dne 2.9. schválil MNV pož. sboru nákup nákladního auta.

Podle hodnocení jest na 1. místě v okrese.

Jed. dobrovolné organizace Sokol: dne 22.2. zvolen nový výbor předseda Dr. Pínsker, vedoucí pracovníci úseků: J. Stárek, Vlad. Tůma, M. Kesslerová, M. Machač, K. Güntherová, J. Francouz, J. Bouček, L. Kafurt, A. Kessler, F. Procházka, Fr. Novák.

Čs. červený kříž: dne 8.3. konal výroční schůzi na niž zvolena předsedou Štátná, místopředsedkyní K. Filipová, jednatelem F. Ryndová, pokladní A. Petří, osvětovou pracovnící E. Sládková.

Lidovým hygienikem ustanoven F. Procházka. V zimních měsících byl absolován kurs nemocných ošetřovatelek, jichž absolvovalo 12 žen z 39 přihlášených.

Dne 14. března 1953 zemřel všim lidem milovaný prezident Československé republiky Klement Gottwald. Pohřben dne 19. března 1953 v mauzoleu na Vítkově.

Události
státního významu.

Jako národní akt v Mukařově vyzdobena výkladní skříň u Kovářů květinami, mramorv a bustou prezidenta. Nápis přinominál:

„14. března 1953 zemřel prezident Čs. republiky.
 Soudruhu prezidente, slibujeme, že TVŕj program splníme“.

Dne 21. března 1953 zvolen prezidentem předseda vlády Antonín Zátopecký.

Poloha obce

Zeměpisná šířka:

Obec Mukarův leží východně Prahy, při státní silnici Praha - Říčany - Kostelec n.Č.Lesy.

Patří k okresu říčanskému. Nejbližší větší město jsou Říčany západně obce a vzdálené 6 km a Kostelec n.Č.L. ležícímu východně ve vzdálenosti 7 km.

Okolní nejbližší obce jsou:

jz	Těchovec	vzdálený	1 km
j	Srbín		1 km
jv	Louňovice		2 km
v	Vyžlovka		3 km
s	Žernovka		1 km

Vzdálenost od Prahy 27 km.

Obec postrádá železnice. Nejbližší železniční trať nacházející se vých. od obce jest Praha - Říčany - Čerčany. Jest tudíž Mukarův odkázán hlavně na autobusové spojení jednak ve směru Mukarův - Praha, dále Mukarův - Kostelec n.Č.L., Mukarův - Jevany - Sázava,

Mukarův - Chocerady.

Jízdní řád pro autobusy jest velmi bohatý, takže plně vyhovuje pracujícím i kulturním potřebám občanů. Státní silnice Praha - Kostelec i okresní silnice na Chocerady a na Č. Brod jsou v dobrém stavu.

Trasa této silnice Praha - Kostelec jest starodávna zemská stezka vedoucí z Kouřimi do Prahy hlubokými lesy, přes močály „vydřevovaná“ (stezka poválová).

Horší poměry stávají s dopravou nákladů pro soukromé účely občanů. Do nedávna dopravu nákladů vykonával ponejvíce autodopravce

Lizner za Srbína až do znárodnění jeho podniku a částečně i rolník Trojának los z Mukarova koňským potahem, na něhož jest občanstvo dosud odkázáno.

V dřívějších dobách vykonávali veškerou dopravu osobní i nákladní po této cestě formami „k jejich potřebám zřízen hostinec“ a ostatním nezřiz. nynější č. 2. a kovárna, nynější č. 6.

Zeměpisná šířka

Příslušnost k okresu

Města a obce nejbližší

Spojání se světem: železnice, silnice, autodoprava

V místě nachází se poštovní úřad, může tudíž občanstvo využít telefonního a telegrafního spojení se světem. Jest to jediná místnost absolutně nevyhovující ani po stránce manipulační a zdravotní.

Poloha a popis katastru.

Obec Mukářov jest položena při státní silnici Praha - Kostelec 7 km východně Říčar. Nadmořská výška její je 419 m. rozuměno kostel Mukářov, Křížovatka státní silnice a silnice Tehovec - Mukářov 425 m.

Poloha

Hranice katastru : východně : silnice Louňovice - Žernovka

Hranice

jižně : státní silnice Kostelec - Praha

západ : vých. okraj lesa Janovského

sever : sever. okraj lesa Janovského

Rozloha a výměra
v ha

polí

11.34

Rozloha

luk

12.82

pastvin

0.64

ovocných sadů, zahrad

2.5 -

půdy neplodná, zastavěná

14.20

Katastr obce Mukářov leží v jižní části žulového masivu zvaného „porfyrická říčanská žula“. Oblast tuto lze přibližně ohraničit asi takto: na severu dosahuje až Kobem Příšimasy - Limuzy, na východě ke Kozojedům - Jevanům a Voděradům, na jihu činí hranici přibližně čára Zvánovice - Struhářov - Tehov a na západě obce Březí - Třebohostice - Příšimasy.

Geologický
popis

Normální žula říčanská je ze všech po sobě následujících intruzí hlubinných hornin střebočeského žulového

masinu nejmladší. Vyznačuje se porfyrovým slohem, nabot' z jemně zrnitého základu - tvořeného hlavně křemenem, různými žilci (orthoklas, mikroklin, plagyoklas) a biotitem, se obráží velké, krystalovými plochami někdy omezené vrstvice orthoklasu - někdy až 1 dm dlouhé. Jejich hranolovité krystaly zhusta srůstají do známých kariovarských dvojčat. Pěkné krystaly (i dvojčata) a hranolovité čtyřboké stěpané tvary s lasknouchými se plochami najdeme zvláště ve zvětralé žulové drti zcela volně. Žula říčanská jest kamenná velice ozdobná se kterým se často setkáváme i na pomnicích v Praze.

Lomy na říčanskou žulu nacházejí se v Žarnovce a v Srbině.

Na katastru obce převládají hlavně hlíny eluviální a srahové. V důsledku toho postrádají pole, luka a pastviny vápno a proto jsou nižší jakosti.

Celý katastr obce nachází se průměrně na stejné nadmořské výšce. Nejbližší vyvýšená místa mají tyto nadmořské výšky: kóta 445 jihozápadně Mukařova, kóta 460 "Na Skále" u Srbina, trig. 433 Vyžlovka východně Mukařova.

Vrchy

Katastr obce je vklíněn do východní části Janovického lesa, táhnoucího se až k Řičanům. Část jeho držela obec ve vlastnictví do 23. září 1953.

Lasy

V lese převládají stromy jehličnaté a to smrky, borovice, jedle. Stromů listnatých je poskrovnu.

Části lesa východně silnice z Mukařova do Žarnovky se říká "Moklina"

Nejbližší rybník, který se sice nachází na katastru srbinském, jmenuje se "Pozár" a leží jihovýchodně od obce.

Rybníky

Rybníky

Obec Mukarov nemá žádný rybník. Nejbližší rybník patří do katastru obce Srbina a jmenuje se „Pozár“.

Pole, luka

Pole i luka jsou chudá na vápno jak o tom pojednáno v geologickém popisu. Pole jsou v. jakosti.

Rostlinstvo

Rostlinstvo
stromů

Stromy ovocné:

peckovité: švestka, třešň, višně, sliva, meruňka, broskev, ringle.

jadernaté: jablň, hrušeň, kdoule, ořech

keře: srstka (angrešt) - rybíz, malina, líska, réva vinná

Stromy lesní:

Jehličnaté: smrk, jedle, borovice, modřín, tis,

listnaté: dub, habr, buk, bříza, jeřáb, osyka, topol, vrba, jírovec, klen.

Plodiny

Z užitkových plodin nutno jmenovat: brambor, řepa krmná, cukrovka, hrách, jahoda, kapusta, zelí, křen, kukurice, mak setý, mariánka, petržel, ravan, řepka, tykev, celer, rajská jablka, brukva, knír, ředkev, fazole.

obilí: žito, pšeniice, ječmen, oves,

rostliny krmné: jatek červený, jatek bílý, vikav,

Květiny ozdobné: brambořík evropský, karafiát, konvalinka, kosatec, petarqonie, pivoňka, slunečnice, narcis bílý, narcis žlutý, srdečka, tulipán, mečík, maceška, lilie, jirina, astry, měsíček, hořec, petrklič, mak plnokvětý, begonie, cynie, piala,

Květiny luční a lesní:

bazalka, bedrník, blatouch bahenní, bledule jarní, borůvka I, brčál, brslan, brusinka, čakanka ob. I, čemerice černá, čapí nos, divizna velkokvětá, dřín obecný, dřšťal obecný I, heřmánek I, hluchavka bílá I, hvozdík, hluchavka nachová, hrachor, chrpa polní, jahoda lesní, jatek lesní, jitrocel I, jmelí I, kaprad' samec I, kohoutek luční, koniklec, konvalinka lesní I, kopřivina, kopřiva dvoudomá I, kosatec luční I, koukol, kozlík, krušinka barviřská I, lilek černý I, lopuch, mak vlčí I, máta I, materidouška I, metlice, ocún, chnice, ostřice nisečná I, pámalník, hampeliška I, helvěnek I, plavuň obecná I, podbál I, nomenka I, prvosienka jarní I, potměchuť I, sasanka, protěž nisečná, pryskyřník, přeslička I, ptáci zob, hýn plavivý I, rulič zlomocný I, rabříček obecný I, rimbaba, sedmikráska, slez planý I, strážka polní, svída bílá, svída červená, svízel, svlačac, šalvěj lékařská I, vikev ptáci, vřás obecný I, vstavač mužský I, zamezluc obecná I, zvonak I

Květiny resp. rostliny označené červeným písmenem I jsou léčivé.

Keře

Keře ozdobné: šerák červený a bílý, růže keřová a prouci, zlatý dešť, hloh, kalina,

Keře lesní: bez černý, hloh, janovec, liška, ostružník, šipek, trnka.

Zvířena
Ssavci

Zvěř domácí: kuň, kráva, koza, kozel, vepř domácí, králik, ovce, pes, kočka

zvěř lesní: srnec, ome, zajíc, králik divoký, veverka, liška

zvěř polní: myš, hraboš polní, rajsek, sysel, křáček

Ptáci

Ptáci domácí: husa, slepice, krůta - krocan, kachna, holub, perlička,

ptáci lesní: káně, luňák, sova, sýček, straka, datel, žluva, žluna, vrána, havran, kavka, krahulac, sojka, holub div., hrdlička, kukačka

ptáci polní: vrabec, strnad, sýkora, chocholous, skřivan, koninsek, čermak, nánkava, vlaštovka, koroptev, bazant.

Z plazů zde žijících: užovka obecná, zmijs, slepýš, ještěrka zelená, ještěrka hnědá.

Plazi

Hmyz: střevlík, chroust, hrobařík, roháč, tesářík

Hmyz

jeřice, komár, moucha, včela, cvrček, vos, čmelák, sršeň,

bělásek, naví oko, admirál, otakarak faniklový

Houby jedlé: hřib obecný, křemeňák, kozák, liška, podobník, bedla jedlá, ryzec, holubinky, kuřátka, žampion, peštec, růžovka, šedivka, kačenka, špička, májovka, včelavka, klouzek, čirůvka jedlá,

Houby

Houby jedovatá: muchomůrka, holubinka zelená, hřib satan, ryzec kravský,

Teplota

Při poměrně malé nadmořské výšce ca 420 m je podnebí od konce podzimu do počátku jara poměrně drsné a hlavně větrné, zatím co od jara do podzimu je ideální. Proto byl a je Mukařov hojně vyhledáván jako místo rekreační, čemuž ještě napomáhají rozsáhlé lesy a možnost koupání v poblížských rybnících.

Podle záznamů stát. meteorolog. ústavu v Praze byla v letech 1941-50 průměrná roční teplota plus 7,49°C.

V jednotlivých měsících činil průměr v tomto období:

-1,6	-1,2	3	6,9	12,4	15	17	16,2	12,7	7,5	2,2	0,5
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Srážky

Roční průměr srážek v období 1941-50 byl 627 mm. Největší počet srážek byl v měsících červnu, červenci a srpnu zatím co na jaře a na podzim jsou srážky mírnější, v zimě nejmenší.

V jednotlivých měsících činil průměr:

34	28	43	52	63	82	77	78	31	41	37	44
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Oblačnost

Největší oblačnost je v měsících listopadu až únoru, zatím co nejmenší bývá v srpnu a září.

V jednotlivých měsících v období 1941-50 byla průměrná oblačnost následující:

7,2	7,0	5,7	5,5	5,3	5,6	5,3	4,9	4,7	5,4	7,6	7,4
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Jasně dny

Průměrně nejjasněji bylo v měs. září a říjnu, nejmenší počet jasných dnů v období 1941-50 v měs. listopadu, prosinci a únoru.

Vlhkost vzduchu.

Průměrná relativní vlhkost vzduchu v období 1941-50 v procentech v jednotlivých měsících:

83	82	76	69	68	69	70	69	72	78	85	86
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Nejmenší vlhkost vzduchu bývá tudíž v měs. dubnu, květnu a červnu, největší vlhkost v měs. listopadu až únoru.

Průměrný počet dní s bouřkou, mlhou, kroupami činil v uvedeném období v jednotlivých měsících:

bouřky	-	-	0,1	2,-	6,2	5,3	6,3	4,8	1,6	0,1	-	-
mlhy	6	7,3	7,6	2,8	3,2	2,1	1,9	2,3	2,9	5,8	8,9	10,3
kroupy	-	-	-	0,1	0,4	0,5	0,4	0,1	0,2	0,1	-	-
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Bouřky byly nejčastěji v měsících květnu, červnu a červenci, nabývaly pak vůbec v měs. zimních.

Mlhy - ovšem kromě mlh nízkých z rybníků zvláště na podzim - byly nejčastější v měs. listopadu, prosinci, únoru a březnu, nejmenší v červnu až září.

Konečně kroupy s bouřkami byly nejčastější v měs. květnu až červenci.

Bylo zjištěno, že v tomto období vanul vítr nejčastěji od západu, severozápadu a jihozápadu. Celkem jeví se poměr v procentech takto:

S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ
6,20	6,34	2,77	8,64	8,93	16,32	25,84	22,14

V roce 1953 měl Mukařov 103 obytných domů a 53 chat.

Domy

Čn.

1

2

3

Majitel domu

Saibert Ladislav

Dr. Lokay František, Praha X. Sokolovská

Voita Jaroslav

Obytné domy

Čís. popisná	Majitel
4	Pinskerová Karla
5	Fara, správa církevního majetku
6	Kovářiková Anna
7	Krampara Antonín
8	Březinová Marie
9	Obermajerová Jarmila
10	Trojának Josef
11	Škola, místní národní výbor
12	Svobodová Anna
13	Tučková Miroslava, Praha I. Bellamská nám. 11.
14	Zalmanová Růžena, Praha XIX, Čkalova 732
15	Svoboda Josef
16	Francouz Čeněk, Praha III, Nerudova 13
17	Havalková Vlasta, Praha XV Pod Klauďiankou 284
18	Kovářík Pravomil
19	Medřická Marie, Praha VII, Za papírnou 126
20	Zimová Božena, Praha I. Dlouhá 24
21	Ústav „Charitas“
22	Hlavín Oldřich, nyní nář. správa OKP
23	Filinová Karolína, nyní nář. správa OKP
24	Ústav „Charitas“
25	Ústav „Charitas“
26	Ústav „Charitas“
27	Komárková Anna
28	Novák František
29	Novotný Pravomil, inq.
30	Hájovna, státní lesy
31	Trávníčková Vlasta
32	Kalašová Kateřina
33	Ženíšková Arnoštka, Praha XIII, Stalingr. 32
34	Lukšik František
35	Kaša Ota, Litoměřice 3
36	Svoboda František
37	Koštal Karal, Praha XI, Roháčova 49
38	Roboch Václav
39	Příkryl Josef
40	Budka Bohuslav
41	Sařna Miroslav, Praha XII, Chodská 171

Číslo popisná	Majitel
42	Poštovní úřad, Novák František
43	Zalmanová Růžena, Praha XIX, Čkalova 732
44	Křivánková Kristina
45	Slárák Alois
46	Mikulecká Věra, Praha XII, Na Švihance 1.
47	Hrušková Anna, Praha XII, Chrudimská 7.
48	Baran Jaroslav, Praha XII, Rumunská 22
49	Haydenová Marie
50	Petrů Marie
51	Raubová Anna
52	Vojta Jaroslav
53	Krupičková Eva, Praha II, Vládkův 15.
54	Čadil František
55	Machaček Ludvík, Praha XI, Komenského 8
59	Kruliš Ladislav
61	Místní národní výbor
63	Vlasák František, Struhářov-Habr č. 82
64	Sýkorová Marie, Praha XII, Francouzská 18
65	Sýkorová Marie, Praha XII, Francouzská 18
66	Knára Jan
68	Kubela Josef
69	Labský Václav
70	Sazama Josef, Praha XI, Biskupcova 26
71	Blahovcová Karolína
72	Mařík Václav, Praha XII, Moravská
73	Pavliková Rosalie
74	Kedlesová Eliška
75	Bičák František
76	Očásek Jindra
77	Grossová Božena, Praha VII, Komund. 45
78	Kramlička Alois, Praha XIII, Oblouková 17
79	Troniček František
80	Saidl Václav, Praha XIII, Rybalkova 37
81	Svoboda Antonín
82	Felqr Jiří, Praha XIII, Zaběhlíce 239
83	Novotná Helena, Praha XIV, Dačického
84	Ryndová Zdenka

Číslo popisná	Majitel
85	Klepš Čanák
89	Dyltřich Václav
90	Tůma Vladimír
91	Ondráková Marie, Kadaň, Gottwaldova
92	Rohlíček Jiří, Praha XIII Stalinova 13
93	Ježková Marie, Železný Brod 10
94	Patočka Cyril, Praha XII Kounimská 24
95	Vobrová Růžena, Praha-Karlín, Vítkova 34
96	Tichá Marie, Praha XII Uvinohr. nemocnice 7
108	Sládek František
109	Králik František
110	Bártová Jarmila, Praha VII Osadni 35
111	Hansdorfová Vilma, Praha Liboc 74
112	Dvořák Rudolf, Praha XX Černická 834
113	Sauerová Milada, Praha I Kaprova 6
115	Eisenworth Robert, Praha XI Pospíšilova 5
116	Pinc Iosef
117	Dostál Emil
121	Vasely Miroslav
129	Tůma František
130	Šebek Antonín
132	Hůša Iosef, Heřmanice 25 u ltor. Police.
136	Branikovič Iosef
138	dílna Soustružník Jan a Sukdolák Lindřich
139	Sokolovna - Dobrovolná organizace Sokol

Hosnodděské usedlosti jsou jen 3. Všechny domy jsou zděné kryté taškami nebo břidlicí. Domy dřevěné nebo kryté doškami v obci nejsou. Až na malé procento jsou domy mladšího původu.

Chaty

Počet chat : 53	
Mu-1	Barták Antonín
Mu-2	Eisenhamer Jaroslav
Mu-3	Plamínek František, Praha XI Chvalova 1/1119
Mu-4	Vindušková Anna, Praha XII, Zahřabská 12
Mu-5	Vondráková Jana, Praha VII Vínarská 7

označení	Majitel
M-6	Sedláčková Anna, Praha XI, Viklářova 11
Mu-7	Šustr Karel, Smíchov Nad zámečnicki 26
Mu-8	Jarolím Alois, Libverda 7
Mu-9	Kust Jan, Praha XI Iessaniova 150
Mu-10	Vopička Oto, Praha III Hroznová 493
Mu-11	Beránek Leopold, Praha II Myslíkova 22
Mu-12	Vach Alois, Krč, Budějovická 620
Mu-13	Knan Iosef, Praha XII Sarajevská 5
Mu-14	Dlabal Milan, Praha XIV v Horkách 6
Mu-15	Ing. E. Dobrý, Bzenec, Nádražní 873
Mu-16	Klinovská Marta, Praha XI, Domažlická 18
Mu-17	Ziková Pavla, Říčany, Řeprava 875
Mu-18	Šoupal Jiří, Praha XI Olšanské nám 5
Mu-19	Procházka František, Praha XI Ieseniova 17
Mu-20	Francouz Iosef, Mukařov 13
Mu-21	Francouz Jaroslav, Praha XI, Kubelíkova 30
Mu-22	Navrátil Iosef, Praha XIV, Život 1216
Mu-23	Hutla Iosef, Praha VIII, Zelená 10
Mu-24	Hajda Jan, Praha X, Nárostkova 2
Mu-25	Vlasák Karel, Praha X, Na Padesátám 978
Mu-26	Šmejkal Iosef, Hostivař, Šterboholská 268
Mu-27	Kvanil Ladislav, Praha VIII, Dělnická 71
Mu-28	Karafiátová Růžena, Praha XI, Kubelíkova 38
Mu-29	Znameníček Bohuslav, Libeň, Svobodárna 12
Mu-30	Mourková Marie, Praha X Sokolovská 40
Mu-31	Kodytková Marie, Praha XI, Mladonovičova 39
Mu-32	Hottmann Emil, Praha XI, Starodružnická 96
Mu-33	Svanča Piant, Praha XII, Vin. nemocnice 7
Mu-34	Houdek Václav, Praha VII, Jablonského 16
Mu-35	Wimrová Olga, Praha VIII, Kandelstého 13
Mu-36	Dvořák František, Praha XII Perunova 8
Mu-37	Krčál Iosef, Mukařov 84
Mu-38	Kotěrova Marie, Praha XI, Komen. nám 8
Mu-39	Ing. Oldřich, Michle, Ponovická 6
Mu-40	Krivaničová Jarmila, Praha III Nabovid. 462
Mu-41	Tichý František, Praha XI, Biskunčova 17
Mu-42	Bina Iosef, Praha XII, Uvinohr. nám. 6.

Označení	Majitel
Mu-43	Wiecek Josef Karlov Varv - Nad dvorami 8
Mu-44	Hottmann Vladimír Strašnice Za poštou 896
Mu-45	Plaisner Josef Praha VIII Primátorská 1008
Mu-46	Červenka Miloslav Praha VIII Na sýnkách 6
Mu-47	Fiedlerová Jaroslava Praha XIV Jaromirova 5
Mu-48	Voldřich Hynak, Strašnice Za poštou 11
Mu-49	Šámal František, Praha XX Novostrašnická 228
Mu-50	Barták Josef Praha IX, Sokolská 1913
Mu-51	Sandtner Jaromír Praha II, Myslíkova 27
Mu-52	Tlamichová Barbora, Požáříce u Brna
Mu-53	Kovaříková Marie Praha - Hostivaň 308

Chaty jsou postaveny z různého materiálu: dřevěné, zděné jinými slovy řečeno - podle finančních možností majitele.

Nutno zmínit se i o nejstarších budovách mukařovských resp. o jejich osudech:

Jedná je to fara čp. 5. fara vystavěná před rokem 1370. Když obec Mukařov roku 1645 od Švédů vypleněna a vypálena, zničena i fara, která v pozdějších letech znovu vystavěna iště v pozdějším vzhledu a naposledy opravena r. 1893.

Dále jest to čp. 2. hostinec u státní silnice bývalá krčma. Na "Vostatním nánizu" a čp. 3 a 6 bývalá kovárna a kolárna, budovy zřízané "při cestě formanské, aby cestujícím v nehodě pomoheno býti mohlo."

Konečně nynější čp. 12 bývalá stará škola, dnes již vhodně upravená.

K původním budovám připojují se i myslivna na Budech, naproti hostinci vše imenovanému jsoucí sice na katastru obce Srbina ale původem patřící k skupině budov čp. 2, 3, 6. Tuto myslivnu zdobí vpředu dvě mohutné staré lípy dodávající celku malbný ráz.

V roce 1921 postaven na rozhraní katastru Mukařova a Žemokky při silnici Buda - Žemovka pomník na památku vojáků padlých ve světové válce 1914 - 1918. Obec Mukařov vzpomíná tak těchto padlých:

Novák Alois

Hámpel Antonín

Buda

Část bývalá
Kovárny a kolárny

Bývalá Krčma, Na Vostatním nánizu

JUDr. Lokay Václav Miller Jan
 Sojka Ladislav Stárek Václav
 Tuček Ladislav Makvasil Josef

Kalaš Josef

Kromě jmen nadlých vojinů-občanů jest na pomníku nápis :

Na památku
 vojinů nadlých
 r. 1914 - 1918

obce

Žernovka

Buda Mukařov

r. 1921

Tento nápis prozrazuje nám i to, že ještě v roce 1921 byly obce Žernovka a Mukařov politicky spojené. U každého rohu památníku zasazena smuteční vrba.

A konečně vzpomínáme vojína slavné sovětské armády pochovaného po tragické smrti v květnu 1945 na zdejšíh^o hřbitově bez jména, bez světské slávy. O udržování hrobu stará se místní národní výbor.

Obec Mukařov má vlastně dvě typické části:

jedna část Mukařova je seskupena kolem kostela - dřívější vlastní Mukařov; druhá část Buda má křižovatec silnice státní a silnice Srbín - Žernovka.

Tyto části jsou mezi sebou spojeny roztroušenými vilkami a domky při cestách, směřujících od státní silnice ke kostelu.

Za zmínku stojí jedna z těchto cest, to je silnice vedoucí ke kostelu na Babice. Totiž po obou stranách této silnice místo ovocných stromů jak obvykle se stává - jsou vysázeny topoly.

Konečně je zřejmo, že má obec snahu rozšiřovati se jednak podél státní silnice, jednak v západní části katastru.

Hospodářsko společenské poměry v obci

Ráz obce není ani zemědělský, protože v celé obci jsou jen 3 zemědělské usedlosti - ani průmyslový, protože jsou nastrádány průmyslové podniky. Vzhledem k velkému počtu chat a dosti letním vilkám má obec spíše ráz rekreační. Kromě drobných zemědělců jsou také majitelé zemědělské půdy i nezemědci, kteří půdu v pravém slova smyslu neobhospodaruji, nýbrž tuto až na nepatrnou část na ni pronajímají. Ostatní půda jsou zahrady kolem chat a obytňích domů.

Převládá třída zaměstnancká ať již dělníci nebo úředníci. Obyvatelstvo je různě zaměstnáno: jako dělníci v nedalekých železnicích, v Žernovce, jako dělníci na pile ve Vojkově, jako dělníci v různých podnicích v Praze, Uhřetěvsi, Říčanech a n., konečně jako úředníci v Říčanech a konejvíce v Praze. Soukromí živnostníci jen čtyři. Dost silné procento jsou důchodci a pensisté.

Počet obyvatelstva k 31.12.1953: 120 mužů, 190 žen, 100 dětí
V období od r. 1945 do 1953 se narodilo, zemřelo, uzavřelo sňatek:

Rok	Narozeno	zemřelo	uzavřelo sňatek
1945	6	2	-
1946	1	3	3
1947	6	5	1
1948	1	1	3
1949	3	-	1
1950	1	2	3
1951	2	3	3
1952	3	3	2
1953	2	-	1

Ráz obce

Drážba půdy

Zdroje obživy

Obyvatelstvo

Přistěhovaleckví

Přes rok 1951 přistěhovali se z Prahy do Mukařova z moci úřední za přistěhovalecké akce voj. pensisté voj. pensisté, kteří nabývali práci s otevřenou náručí. Mnohými z nich pobyt v obci hlavně majiteli domů co navíc ztracován. Přistěhovali se: Hofmann Karel, Pflák Rudolf, Florian Bohumil, Pflimptl Emanuel, Ruboš Antonín, Vozovský Josef, Dittmar Bad., Drba Jos., Dekounil F., Vojtíšek.
V roce 1952 a 1953 v akci ministerstva zahraničního obchodu usídlení v Mukařově: Krbílek Miroslav, Šťastný Stanislav, Praclík Boh., Spurný Bedřich.

Učitelé

V roce 1953 působili na zdejší škole tyto učitelé: ředitel školy Patřala Mir., zástupce ředitele Mandíková Marie, ostatní učitelé: Malicharová B., Labská Věra, Tripešová P., Šebková E., Havlík I., Kopecká Ida, Krčál J., Srbová, Mlázovská M., Kolářová L.

Faráři

Působilím farářem jest farář Josef Svora.

Poštovní

Vedoucím poštovního úřadu Bouček Jan, druhým pošt. úředníkem Nykodým Josef, jako listonošové I. Černý.

Kulturní pracovníci

Vedoucími Učební osvětlové besedy byl řed. školy Štětka V., po něm Porsch Jos., a konečně uč. Mlázovská Magda.

Zahraniční vojáci

Příslušníkům zahraničního vojska z 2. světové války jest: Vojtíšek
Příslušníci zahraničních armád z 1. světové války: Pflák Rudolf, Drba, Florian Bohumil, Kubala Jos., Nadvrd Jos., Svoboda

Politici vězňové

Za okupace vlasti něm. velitelé zatčen a vězněn Hlavín

Zaměstnání obyvatelstva

Jak již dříve řečeno jest obyvatelstvo různě zaměstnáno: jako dělníci a úředníci v obci i mimo obec, jako zemědělci, soukromí živnostníci, jejichž je nenatrný počet, jako zaměstnanci v

Komunálních podniků v obci:

Majetkové poměry jsou dosti dobré. Dost obyvatelů vlastní do mak obklopený zahradou. Ovšem v přepychu nežije nikdo. Možno říci, že i poměry sociální jsou dobré. Obyvatelstvo chodí dobře ustrojeno. Zaměstnání stravují se většinou v závodních kuchyních, proto není vidět zaměstnaného se známými „bankami s kávou a kusem chleba“ jak tomu bývalo dříve. Ku příkladu zaměstnání dělníci v žulových lomách v Žernovce mají svoji závodní kuchyni, kde připravována chutná a vydatná strava za poplatek Kčs 5.-

Pokud se týče výdělků a mezd, zjištěny následující mzdy: u dělníků resp. kamaníků v žulových lomách:

Kameníci všeho druhu (lamáci, pasírači, kostkaři) mají průměrně na hod. 4.34 Kčs, v úkole Kčs 6.-9., státníci na hod. Kčs 7.50, v úkole až Kčs 10.-, Kovář na hod. Kčs 7.50, pomocný dělník směrnou hod. mzdu Kčs 3.50, v úkole Kčs 6.-7.-, úředníci průměrně Kčs 1250.- měs. V některých podnicích v Praze vydělá dělník velmi slušnou mzdu.

V celku se stravuje obyvatelstvo dobře, protože skoro každá rodina mimo potraviny, které si kupuje přiléhá si na stravu nestováním králíků, drůbeže a m.

Bytové úroveň není na výši. Jednak není bytů pro občany dosud nebydlící nádná, jednak bydlí někteří občané v bytech zdravotně nevyhovujících, vlhkých, studených a n. V této době chybí asi 6 bytových jednotek. Byty jsou jedno až třípokojové, některé opatřené koupelnou. Celkem je v Mukařově 28 koupelen.

Existuje i několik bytů, které vzhledem k značnému počtu příslušníků rodin v tomto případě nevyhovují.

Elektrické osvětlení je zavedeno do každého bytu. Veřejné osvětlení ač dříve bylo zřízeno neexistuje. Bylo totiž v době okupace zrušeno, dráty sňaty a okupanti odvezeny. Dosud se Mukařov na veřejné osvětlení nezmožil.

Některých zvláštních zvyků, obyčejů, písní a tanců není

Pověst koluje jediná. - Ide o pověst o založení Mukařova, která klade jeho vznik do pohádkové říše kněze a princezen

Poměry majetkové

Poměry sociální

Poměry bytové

Zvyky, obyčeje

Žila prý kdysi krásná princezna, která byla uloupána a ovláčena do zdejších hustých lesů, kde byla zbojníky mučena a konečně jakýmsi bohatvrem vysvobozena. Pověst vypráví, že vysvobozena byla právě na místě, kde kostel mu kařovský stojí. Na upomínku svého vysvobození prý na místě kde trněla dala postavit kostel „ke cti a chvále Panny Marie“. Tolik pověst.

Vrátme se ještě jednou k obyvateľstvu a ohledně se několik desítek let nazpět. Zmínil jsem se již, že obec Mukařov byla Svědy r. 1645 vypálena a vypálena. Celá ves ležela po palen a tak zanikly i všechny statky „grunty“ zvané a sice:

„grunty“ sadlští:	Antošovský	sa	40	strychů	polí
	Šimkovský	„	40	„	„
	Hrnčářovský	„	40	„	„
	Hattášovský	„	40	„	„
	Blazkovský	„	40	„	„
	Kolinkovský	„	40	„	„
grunty chalupnické:	Pencovský	„	20	„	„
	Mrkovský	„	20	„	„
	Ševcovský	„	20	„	„

Hlavní obživa obyvateľstva před tímto nešťastným rokem jak zřejmo bylo zemědělství. Kromě toho jak částečně památky ukazují živilo se obyvateľstvo také hrnčářstvím podle četných nálezů úlomků hrnčářského zboží i úlomky kamnářských kachlíků s krásnými reliéfy.

Ves byla dlouho pustá, zarůstala býlim a křovinami. Pak pusté grunty byly kupovány, jak o tom svědčí ku nř zázis:

Grunt Antošovský zapsán Janu Hubičkovi, léta 1664: dne 20. srpna. Uvedu jen část zápisu: S povoláním pana Lorenze ze Sannanbergu, J.M. knížete Lichtensteina a knížecího panství Kostelec nad Č. lasy hejtmana a podle bedlivého prošacování od rychtářů a konšelů Jan Hubička koupil též Pustý grunt po Adamovi Antošovi, sobě, manželce, dítčkam a dědicům svým . . .

Dříve býval Mukařov i Buda samostatná osada obce Štíhlic. Látek zalidňování a výstavba sa děly zvolna. Na příklad

r. 1788 měl Mukařov jen kostel a školu, Buda 4 domy

r. 1893 měl Mukařov 60 obyvatel a 11 domů
Buda 34 obyvatel a 7 domů

r. 1900 již obě osady byly spojené jako jediná samostatná osada obce Štíhlic a tak měl Mukařov při sčítání lidu ka dni 31. prosince 1900 115 obyvatel a 21 domů.

r. 1913 118 obyvatel a 28 domů

r. 1923 již má Mukařov svou samosprávu se 179 obyvatel.

Tolik asi uvádím k porovnání s rokem 1953, kdy má Mukařov: 120 mužů, 190 žen, 100 dětí, 103 domů, 53 chat.

Počátek činnosti odboje v Mukarově datuje se řadu dní před všeobecným propuknutím povstání proti Němcům. Začátkem dubna 1945 byly navázány styky se skupinou partyzánů v lesích okoli Mukarova, Žernovky, Doubku. Jednalo se zejména o bývalé zajatce ruské a gruzinské národnosti. S těmito udržovaní stálý styk Václavem Krskem z Mukarova. Byli opatřeni civilním oblekem, obuví, stany, byla jim občanstvům dodávána strava, získávány pro ně potravinové listky a finančně podporováni. Tito partyzáni vypomáhali mukarovským v prvních dnech povstání, později však se z Mukarovem rozloučili a přihlásili se u sovětské armády, která nám přišla na pomoc.

Dne 7. května navázal vrchní strážmistr Františ Komárek styk se skupinou partyzánů jsoucí v lesích u Svojetic, jejich velitelem byl ruský důstojník „Myško“. Výzbroj této skupiny později doplněna výzbrojí, získanou při odzbrojování něm. vojska v Mukarově.

Od 24. dubna 1945 byl v Mukarově četnictvem a civilním občanstvem poskytován úkryt a stravování 6ti bývalým zajatcům povstaleckého vojska slovenského. Společně s těmito bylo stráženo 10 beden celkové váhy 267,86 kg, ve kterých bylo uloženo zlato, stříbro a drahé kameny v milionové hodnotě. Tyto hodnoty byly uchráněny před německými veliteli a když kraj byl od těchto vyčištěn dne 10. 5. převzal určených 10 beden z příkazu okresního národního výboru v Č. Brodě losel Polůrka a s ozbrojenou asistencí tyto dopravil pro Národní banku do Č. Brodu.

Dne 5. května odpoledne byl Mukarov udržován v šachu oddíly německých SS v polebném postavení na sokolském cvičišti a jinde. Tito terorizovali místní obyvatelstvo zadržováním, prohlídkami osobními i domovními, a hrozbou střelnými zbraněmi. Jakkoliž nebylo v místě dostatek zbraní a střeliva, nebylo proti těmto ničeho podniknuto. V noci na 6. května vstoupil vrchní strážmistr Františ Komárek v jednání s velitelem tohoto oddílu a vyzval jej ke kapitulaci.

ci. V důsledku toho podařilo se v. strážmistroni dosáhnouti částečného odzbrojení oddílů. Za úsvitu dne 6. května nařídil str. Komárek, který se ujímá vedení povstání - podporován předsedou míst. revoluc. národ. výboru Václavem Krskem, postavení barikád a zabran na silnicích křižovatky v Mukarově ve všech čtyřech směrech z obce a obsazuje je dobrovolně se hlásícími občany, vyzbrojenými jen pančerovými pěštin.

Odboje se zúčastnil následující počet osob: 106 mužů, ve službách bojových, 51 mužů v pomocných službách, 17 mužů a žen sanitního oddílu. Mužstvo rekrutovalo se většinou z občanů mukarovských; bylo ale značně posíleno řadou jednotlivců z obcí Svojetic, Srbina, Loučovic, Vyžlovky a Žernovky.

Konečně se mohou zmíniti i o sověl. partyzánech jakož i o partyzánech slovenských. Sověští partyzáni: Ivan Astasijev, Ivan Rjepin, Alex Nikolajev, Georajev Dadridzi, Georajev Kočitasvili, Georajev Kukolišvili, Ivan Pojkov, Maichael Jurkin.

Slovenští partyzáni: desátník Josel Singer, des. Jan Kolšovský, svobod. Jos. Hrabovec, voj. Ludvik Eichler, voj. Jan Lurovský, voj. Jan Singer.

Poručík v záh. Jaroslav Lapáček ze Svojetic, velitel obranného bodu tamtéž nabyt ve Svojeticích vůbec exponován, proto přenesl svou činnost se svým mužstvem do Mukarova, kde prokázal platné služby.

Dne 7. května byl Mukarov ostřelován bezvýsledně hloubkovými letci.

V úterý dne 8. května přijela větší ozbrojená autokolona od Kostelce n. L. se kterou byly sjednány podmínky odzbrojení. Během odzbrojování, po odebrání 190 kusů úplně nových těžkých kulometů, dále mnoha pušek a munice přijala do Mukarova od Č. Brodu pančerová kolona a tím odzbrojování první kolony bylo přerušeno.

Pančerový oddíl vynutil si volný průchod a vzal sebou i kolonu částečně odzbrojenou oacíd směřem k Banešovu.

Po vyhlášení německé kapitulace v Praze byly i nadále odzbrojovány prořázející německé jednotky, zajatci soustřeďováni a odesíláni do Prahy.

Z ukoristěného materiálu byla poslána dvě auta potravin jako pomoc do Prahy a větší zásilka léčiv do Vinohradské nemocnice.

Musno podotknouti, že mezi všemi panoval bratrský soulad a naprostá kázeň. Raněn nebyl nikdo.

Ku konci uvádím veškeren materiál odebraný procházejícím německým

jednotkám :

- 150 litrů denaturovaného lihu
- 190 kusů nových těžkých kulometů
- 22 beden s pásy do kulometů a náboji
- 125 zásobníků do kulometů s náboji
- 270 kusů pušek
- 165 kusů přilb
- 262 rýnových masek
- 375 toreb a batůchů
- 91 stanových dílců
- 117 přikryvek
- 1 nákladní auto 5 tunové vojenských stejnokrojů
- 39 radiopřijímačů
- 5 velkých beden sucharů
- 1 selský povoz chleba
- 3 psací stroje
- 300 jízdnic kol
- 24 beden nábojů do pušek
- 16 beden rýčnických granátů
- 60 dělostřeleckých nábojů
- 215 pančerových pěští
- 300 kg bramborů
- 3 nákladní auta různé vojenské výstroje, výstroje a potravin
- 14 osobních automobilů
- 20 nákladních automobilů
- 10 motocyklů

Mimo to zajištěno jak jsem se již zmínil 10 beden drahokamů, noldrahokamů, stříbrných a zlatých předmětů odcizených Němci na zámku Konopišti a předáno Národní bance československé.

Odzbrojeno a zajato 2.345 německých vojáků a důstojníků.

Veškeren ostatní materiál ukoristěný předán posádkovému velitelství v Kostelci nad Č. Lasy.

Tolik úřední hlášení národního výboru v Mukarově podaná V. Krskem, O. Prašilem, J. Voitou a F. Komárkem. Spojovacímu ústředí Národ. výboru Banešov - Řičany v Mnichovicích.

Toto úřední hlášení donutil členové odbojové skupiny V. Moravec, A. Proš a O. Prášil:

Odbojová skupina na Budech fungovala již dne 4. května. Velení se ujal čet. strážmistr F. Komárek. Hlídky byly postaveny: na silnici před obchodem F. Vasala, na křižovatce silnic na Budach a blízko lahovacké křižovatky.

Dne 5. května ráno byla před křižovatkou na Budech zastavena německá kolona příjezdců od Kostalce n. Č.L. Členové odbojové skupiny F. Komárek a V. Moravec vviadnawali s velitelem nám. jednotky o odzbrojení. Vviadnávání trvalo několik hodin. Po úspěšném zakončení tohoto - již usníšila nesnokoliarosť a rozbroja - v jednotce samá - byla jednotka odzbrojovana. Zbraň byla ukládaná v Nováků - vozidě přeneseně do hostince v Dunců. A právě v době odzbrojování přišla znenadání od Žernovky tanková skupina zastavená na Budech, chováci se - hlavně její velitel vyhrůžně. Ten také odmítl odevzdati zbraň prohlásiv - "Že si casto prorazi." To byl okamžik pro Mukařov kritický, vstřížený občanem V. Moravcem, který aby zabránil nářhmatu mladších, prudších občanů přihlížejících vviadnávání, vyzval enerajckv tyto uchýlit se k Subrtům a vůbec nesahati na zbraň. To již všichni ze skupiny odbojové byli vzbroueni zbraněmi a střáivem.

Veliteli tankové jednotky po dlouhém vviadnávání nak bylo povolano odjati na Zanašev i s jednotkou odzbrojovanou.

Svň V. Krsek odial téhož dne do Ivan k veliteli tamní nám. jednotky vviadnati odzbrojení. Tato jednotka nak odevzdala zbraň do Mukařova.

Nužno vznomenuiti těch občanů, kteří po 5 dní vkonávali na tak důležitám místě vviadnávání vviadnávající službu a udržovali ostatní občanv v největší kázi. Jsou to: F. Komárek, V. Moravec, F. Čedil, V. Krsek, O. Prášil, I. Voita, K. Šabek, A. Proš, I. Boučák.

Od odzbrojované nám. jednotky odešli 2 vojini české národnosti, příslušníci rakoušů a dali se k dispozici odbojové skupině, a instruovali nak občanv zacházati s nám. zbraněmi, hlavně nancarovými nástřmi.

Přišla Rudá armáda

Začátkem května 1945 odpor hlavních sil fašistického Německa byl na sovětsko-německé frontě zlomen.

Sovětská armáda dobyla 2. května 1945 Berlína. Hitlerovská vojska nak byla však úplně zničena a nadále kladla zběsilý odpor. Značná jejich skupina zůstávala na území jižního Německa, Čech, Moravy a Rakouska. Toto seskupení, v jehož čele stál velitel armádní skupiny polní maršál Schörner, zachovalo si jinou bojovosť, organizaci a řízení. K této armádní skupině patřila i zdejší jevancká skupina „Speer“ s velitelem v Grandhotelu v Ivanech.

V této situaci měla vojska Sovětské armády jediný úkol: toto seskupení hitlerovských vojsk, v co nejkratší době rozbit.

Vojska 1. ukrajinské fronty rychle přeskupila své síly, z prostoru kolem Berlína provedla svými tankovými armádami prudký manevr a 4. května zahájila útok. V důsledku toho vojska této fronty dobyla 5. května Dráždan a mohutnými úderv, rozvinuvce útok z prostoru severozápadně Dráždan, zlomila odpor Němců podél Rudohorí. Odřezávajice nepříteli cestu k ústupu na západ, vstoupila na území Československa.

Ve stejnou dobu z prostoru kolem Moravské Ostravy ve směru Olomouci - Praha přešla do útoku vojska 4. ukrajinské fronty a 7. května z prostoru Brna zahájila útok vojska 2. ukrajinské fronty s úspěchem.

Dne 8. května byl v Berlíně podpsán dokument o Kapitulaci německofašistických vojsk. Vzhledem k tomu a také ve snaze vyhnout se zbytečnému krvavému dolo sovětské velení Schörnerovým vojskům ultimatum zastavit odpor a složit zbraň. Hitlerovský maršál Schörner však odmítl složit zbraň a když se začal proboujevati na západ, ničel obce, závody, mosty, komunikace a snov. Hrozilo, že tyto akce povedou k obětám českého lidu a ke zničení Prahy. V těchto podmínkách měla vojska 1. ukrajinské fronty co nejdříve dosáhnouti Prahy s tím, aby zmařila

uskutečnění zločinných plánů hitlerovců utopit Prahu v potocích krve obránců Prahy a aby Prahu zachránila před zničením.

Tankové armády maršála Rybalka a generála Leljušanka vojsk 1. ukrajinské fronty díky rychlému manevru a rozhodnému útoky zlomily odpor Němců na nábřežích ku Praze a 9. května ve 4 hodiny ráno vnikly do města. Do 10. hod. dopolední byla Praha úplně vyčištěna od hitlerovců. Naž nastal večer 9. května, vojska 1. ukrajinské fronty dosáhla prostoru Bařešova, spojila se tam s vojsky 2. ukrajinské fronty, obkličila a zničila Šchörnerovo seskupení a tak dokončila osvobození Československa.

9. května 1945 nastal tedy den osvobození. Válka v Evropě skončila. Od tohoto dne získal národ možnost budovat nový život.

Od časných hodin dne 9. května občané byli vzrušeni podle rozhlasového hlášení příchodem Rudé armády do Prahy. To bylo dohadů od kud přijdou do Mukařova. Slavobrána byla postavena před hostincem u Durků.

Kolem 14 hod. dne 9. května nečekaně přijela skupina 4 sovětských tanků od Prahy. Byla uvítána velmi vřele. Jaji valitel vyzval pak občany ke zrušení barikád. Tato skupina se vrátila ihned zpět do Prahy.

Po 15 hod. téhož dne přijela od Kostelce silná kolona sovětské armády upřímně vítána mukařovskými občany. I o jaji pohostání bylo postaráno. Po krátkém odpočinku a upřímném rozloučení odjela v směru na Prahu.

Dne 10. května nové překvapení. „Naši!“ A skutečně přijela část Československé brigády. Po něčím přivítání ale chudám pohostání odjeli i naši na Prahu.

Na další pobyt přijela dne 13. května jiná skupina sovětské armády. Jaji valitství, GPU bylo ubytováno u Svobodů. Čisti páchoty lábořily v lese záni. Mukařova, v lese za Kostelem, jízda v lese „Mokliná“. Snad malá část byla ubytována ve škole. Někteří důstojníci bydleli porůznu v soukromí: Bičáku, Nováku, Kovaríku, Reichu a j.

Dne 31. května se Mukařov s těmito jednotkami rozloučil.

Politický život a správa obce

Dohodou občanů, zvláště působením Václava Krška, úředníka v. a čet. strážmistra Frant. Komárka byl sestaven dne 5. května 1945 „revoluční národní výbor, jehož členy byli:

V. Krsek
 A. Grof
 O. Prašil
 F. Komárek
 F. Budský
 F. Čadil
 J. Vojta
 J. Havlík
 J. Holub
 J. Porsch

Revoluční nář. výbor zpočátku neprováděl aktivní činnost, protože v revolučních dnech vedlo správu obce revoluční vojenské velit. za vedení V. Krška a F. Komárka spolu s několika důstojníky v zář. Administrativu obce vedl nonnevice J. Vojta.

Teprve dne 27. května konala se ustavující schůzka místního národního výboru. Přítomni byli následující členové: V. Krsek
 L. Kruliš
 A. Grof

J. Pinc
 F. Budský
 J. Havlík
 O. Prašil
 J. Vojta
 F. Komárek
 F. Vlasák
 F. Novák
 J. Holub
 J. Šubrt

Zvolena rada: V. Krsek, J. Vojta, F. Novák, L. Kruliš. Za předsedu zvolen V. Krsek, místopředsdou J. Vojta. Vedením obec.

agandy pověřen V. Komárek. Včasně stanoveny byly užší komise do nichž zvoleni:

vyživovací komise: V. Komárek, J. Havlík, E. Šabková
 zemědělská komise: J. Šubrt, J. Trojáněk, F. Svoboda, F. Budský
 školská a osvětová: J. Havlík, V. Krsek, J. Vojta, F. Budský
 finanční komise: J. Vojta, B. Budka, J. Kovařík, F. Novák, E. Veselý, A. Stárek.

bytová komise: V. Krsek, R. Semanský, E. Veselý, A. Stárek
 stavební komise: V. Komárek, R. Semanský, J. Holub
 sociální komise: F. Vlasák, J. Šura
 zdravotní komise: A. Stárek, F. Procházka
 hospodářská komise: F. Svoboda, R. Semanský, J. Vojta
 bezpečnostní komise: J. Holub

Při tomto složení MNV a komise se uplatňovaly spíše osobní schopnosti než příslušnost politická. Změna nastala teprve dnem 5. září, kdy rezignoval předseda V. Krsek z důvodů zdravotních.

Po nové volbě byl MNV organizován na základě parity mezi stranou komunistickou a lidovou. Bylo zvoleno 10 členů a 2 náhradníci za stranu komunistickou: L. Saibert, L. Kruliš, J. Kovařík, K. Šabek
 J. Holub, náhr. F. Čadil

za stranu lidovou: J. Vojta, J. Šubrt, J. Trojáněk, A. Stárek
 J. Bouček, náhrad. F. Svoboda

Za členy rady zvoleni: jako předseda J. Vojta, členové K. Šabek
 L. Saibert, F. Novák

Komise byly voleny dne 2.10.

bezpečnostní komise: J. Holub, K. Svoboda, B. Budka
 vyživovací komise: B. Budka, V. Labská
 zemědělská komise: J. Šubrt, J. Trojáněk, F. Svoboda, F. Vlasák
 školská a osvětová: J. Havlík, J. Vojta, J. Bouček, E. Šabková
 finanční a hospodářská komise: J. Vojta, B. Budka, F. Novák, E. Veselý, J. Kovařík, R. Semanský.
 bytová komise: L. Kruliš, R. Semanský, E. Veselý, A. Stárek
 sociální komise: J. Holub, F. Vlasák, A. Robochová
 stavební komise: L. Saibert, E. Veselý, R. Semanský, J. Holub
 zdravotní komise: A. Stárek, F. Procházka, V. Roboch
 regulační komise: A. Stárek, L. Saibert, K. Šabek, F. Čadil
 volabní komise: A. Stárek, F. Troníček

Dne 6. února 1946 ustanovila se v Mukařovské místní organizaci strany národní socialistické, za níž se staly členy místního národního výboru: Boh. Budka, Frant. Lukšik, Ina. Jos. Obermayer, Jar. Kuchar a to místo I. Kovaríka, kterýmž se stává náhradníkem, a místo F. Budského / kom. / I. Trojánka / lid. / a F. Nováka / bez pol. nář. / Místopředsedou MNV se stal B. Budka. Dne 13.2.1946 zvolen do MNV Frant. Novák místo J. Boučka a náhradníkem za národ. socialisty se stal Jos. Blahovec.

Dne 26.2. stanoveny nově komise MNV:

finanční: I. Obermayer, L. Saibart, F. Novák

zemědělská: doplněna I. Blahovcem

školská: doplněna F. Bičákem

bytová: F. Lukšik, L. Kruliš, E. Veselý

socialní: A. Robochová, K. Filipová, F. Troniček

zdravot.: F. Lukšik, F. Procházka, A. Stárek

stavební: L. Saibart, K. Šabek, E. Veselý, A. Stárek, I. Svoboda
musajním spolupracovníkem I. Havlík.

Nové volby do MNV byly 25.6. Národ. výbor má 12 členů z nichž jsou 4 členové za stranu Komunistickou, 6 za stranu lidovou, 2 za stranu národ. socialistickou. Následkem toho zvoleni do MNV:

za stranu komunistickou: K. Šabek, I. Holub, Vlad. Tůma,
O. Prášil

za stranu lidovou: I. Voita, A. Stárek, I. Šubrt, F. Svoboda,
E. Veselý, F. Novák, F. Troniček

za stranu národ. socialistickou: F. Lukšik, B. Budka

jako náhradníci zvoleni:

za stranu kom.: L. Kruliš, F. Čadil

za stranu lidovou: I. Trojánek, K. Svoboda

za stranu národ. social.: I. Obermayer, F. Bičák

Předsedou nak zvolen I. Voita, náměstkem I. Holub.

Dne 23. července zvoleny resp. stanoveny nově komise:

bezpečnostní komise: K. Svoboda, B. Budka, I. Holub, Troniček

zemědělská komise: F. Šubrt, I. Trojánek, F. Svoboda, Kramnera
I. Kubala

školská komise: I. Havlík, I. Voita, I. Bouček, E. Šabková

osvětová komise: I. Havlík, I. Bouček, V. Labská, F. Bičák

letopisická komise: I. Havlík, Jos. Sura, F. Bičák
bytová komise: E. Veselý, A. Stárek, F. Lukšik, K. Šabek
socialní komise: I. Troniček, A. Robochová, K. Filipová
zdravot. komise: A. Stárek, F. Lukšik, Kaláš
finanční komise: I. Voita, K. Šabek, I. Obermayer, F. Novák
životní komise: I. Voita, F. Šubert, B. Budka, O. Prášil
volební komise: I. Voita, A. Stárek, K. Šabek, F. Lukšik
stavební komise: E. Veselý, I. Voita, I. Obermayer, L. Saibart, R.
Semanský.

regulační a udržovací komise: I. Troniček, K. Svoboda, I. Svoboda,
honabní a lasnická komise: F. Šubrt, I. Holub, B. Budka, Novák
vyšetřovací komise: I. Knára, B. Budka, K. Šabek, F. Novák
místního soutěžení: F. Novák, F. Svoboda, A. Stárek, L. Kruliš
komunální komise: A. Stárek, I. Čenec, Vlasák
plánovací komise: I. Obermayer, R. Samanský, I. Holub, F. Šubrt,
I. Troniček, I. Čenec, L. Kruliš.

Rafaranti: vyřizovací: B. Budka / n. s. /
dopravní: I. Holub / kom. /
uhelný: I. Bouček / lid. /
rostlinolékařský: F. Bičák
musajní: I. Havlík

Knihovní rada: I. Voita, I. Havlík, I. Bičáková, V. Labská, Em.
Šabková.

MNV zasada v domě č. 61, který byl konfiskátem; do vlast-
nictví obce přešel rozhodnutím okres. národ. výboru dne
10. prosince 1946.

Dne 22. ledna 1947 nahradili L. Kruliš, F. Čadil a F. Vlasák
odstoupivšího K. Šabka, O. Prášila a I. Holuba.

Únor 1948 projevily své důsledky i na politické složení MNV.
V důsledku politických událostí - převzetí vlády lidem za vede-
ní strany KSČ - sešel se dne 26. února 48 místní národní
výbor a shodnotil uspořádání státních poměrů a schválení
nové vlády Klementa Gottwalda. Předseda KSČ Lad. Kruliš
projevily důvěru v celé jednání a vedení MNV.

Dne 5. března 1948 ustavil AKČní výbor obrozené národní
fronty ve složení:

náředseda: Karel Šafra

místopředseda: Lad. Kruliš
 zapisovatel: Frant. Vlasák
 členové: F. Čadil, J. Bouček, J. Blahovec, F. Bičák, K. Bergmann, A. Krampera, J. Kubala, O. Prášil, F. Budský, Bož. Havliková, Vl. Tůma.

Akční výbor národ. fronty zahájil svoji činnost prověřením MNV a jeho komisi a provedl prověřeni ve všech spolcích a orga nisacích.

Místní národní výbor prověřen s tímto výsledkem: předsedovi J. Vojtovi byla projevena plná důvěra. Vyloučení: B. Budka, F. Lukšík, A. Stárka, J. Trojánka. Místo nich donikli MNV: K. Šajrna, F. Čadil za členy rady, F. Pokorný a J. Pinc za členy MNV.

Byl tedy národní výbor sestaven takto:

předseda: J. Vojta, místopředseda: F. Vlasák
 členové rady: L. Kruliš, F. Čadil
 členové výboru: F. Pokorný, F. Troniček, F. Svoboda, E. Vasalý, Vl. Tůma, K. Šajrna, J. Pinc, J. Obermayer
 náhradníci: K. Svoboda, J. Bouček, F. Bičák, Jos. Kubala, F. Budský

V komisích provedeny tyto změny:

v zemědělské komisi: J. Šajrna místo J. Trojánka
 v komunální komisi: F. Pokorný místo A. Stárka
 v bytové komisi: F. Procházka místo A. Stárka a F. Lukšíka
 v bezpečnostní komisi: K. Bergmann místo B. Budky
 ve výživové: B. Havliková místo B. Budky
 ve volební: J. Bouček, J. Blahovec místo A. Stárka a F. Lukšíka

v živalní: J. Kubala místo B. Budky
 doplněna komise honební a lesnická J. Pincem, F. Pokorným
 komise péče o mládež: J. Havlik
 Důvěrníkům sociální pomoci se stává F. Budský, místním ohleda- čem dobytka A. Krampera.

Dne 26. dubna 1948 ustanovena nová volební komise ve složení L. Kruliš co předseda, J. Vojta, B. Havliková, O. Prášil, F. Vlasák
 Dne 10. října 48 odvolán akčním výborem národ. fronty z funkce předsedy MNV J. Vojta, iážto byl příslušníkem strany lidová

Která nevyvíjela žádnou činnost a byl ponechán jen jako člen MNV. Rovněž odvolán z MNV i F. Troniček pro trvalou absenci na schůzích výboru. Za nového předsedu navržena Božena Havliková, která také dne 24. 11. 1948 jednohlasně zvolena. Zároveň zvoleni zeměděl. referentem J. Vojta, bezpečnostním L. Kruliš, stavebním R. Semanský, zdravotnickým F. Vlasák, F. Budský, pokladníkem F. Novák, zásobovacím O. Prášil a bytovým referentem F. Pokorný.

Počátkem roku 1949 má MNV toto složení:

Členové rady: předseda B. Havliková
 členové: F. Vlasák, L. Kruliš, F. Čadil
 členové výboru: F. Pokorný, J. Vojta, F. Svoboda, E. Vasalý, Vl. Tůma, J. Pinc, J. Kalaš, K. Šajrna - no nám 1. 10. 49 A. Robochová.
 Náhradníci: A. Šebek, F. Budský, J. Bouček, F. Bičák, K. Svoboda.
 Předsedové komisi: finanční F. Vlasák, zemědělská J. Vojta, stavební R. Semanský, regulační R. Semanský, komunální F. Vlasák, volební L. Kruliš, honební a lesní F. Pokorný, živalní B. Havliková, školní J. Havlik, dopravní J. Dvorský, bytové F. Pokorný, sociální F. Vlasák, zdravotnické F. Procházka, bezpečnostní K. Bergmann, výživové F. Čadil / 1. 7. F. Vlasák / rostlinné F. Králík, letopisecké J. Havlik, kronikařské J. Havlik, osvětové J. Havlik, muzejní J. Havlik, uhalný rej: J. Bouček, požár: J. Pinc.

Dne 15. února 1950 resignovala Bož. Havliková na funkci předsedy národního výboru a tak dne 24. března zvolen za předsedu Jos. Raub. V květnu téhož roku navrhl akční výbor národ. fronty i nová obsazení některých funkcí národ. výboru:

Rada MV: Josaf. Raub / kom. / předseda
 Jar. Holub / kom. / místopředseda, zemědělský referent

Frant. Králík / kom. / finanční referent
 Vlad. Štátka / kom. / kulturní referent
 Old. Prášil / kom. / zásobovací referent

Členové výboru: F. Čadil, F. Svoboda, A. Šebek, E. Dostál, F. Sládek, F. Vlasák, F. Pokorný, E. Vasalý, K. Güntherová, K. Bergmann
 Náhradníci: J. Havlik, J. Kalaš, P. Svoboda, L. Kruliš, A. Gröf.

V listopadu 1950 rezignoval předseda nar. výboru J. Raub a funkci předsedy vykonával místopředseda J. Holub. Volby nového předsedy provedeny až 5. ledna 1952. Předsedou zvolen Antonín Šabek. Z plána odstoupili P. Svoboda, V. Štětka, F. Králík, O. Prašil, J. Raub a místo nich zvoleni A. Robochová, A. Grot, I. Kalaš, F. Lacina, B. Kratochvíl.

Finančním referentem ustanovena A. Robochová, školským a osvětovým referentem F. Pokorný, vyživovacím referentem J. Egarť no B. Kratochvílvi.

V zářivenci odvolala strana KSČ F. Pokorného a O. Grotu za všech funkcí v národním výboru. Nově přichází do plána F. Králík.

V únoru 1953 vystřídán člen výboru F. Veselý, zatčený pro finanční nesrovnalosti, E. Dosta! pro nečinnost v NV, F. Vlasák, který se odstěhoval. Do plána zvolena Zdena Zimová a F. Špurná.

A tak složení národního výboru ke konci roku 1953 následo:

Rada MNV: Antonín Šabek předseda
F. Králík místopředseda, kulturní a škol. referent
J. Egarť, vyživovací referent
A. Robochová finanční referent
I. Sládek, bytový referent.
Členové: B. Kratochvíl, F. Lukšik, F. Lacina, F. Špurná
Z. Zimová, K. Beramann, F. Svoboda, K. Quňt.
nerová.

Předsedou bytové komise se stal J. Sládek, členy F. Lacina, M. Petruová. Zemědělskou komisi doplnila K. Quňtherová, finanční F. Pflimml, technickou K. Svoboda, kulturní V. Labská, Boh. Florian.

Místní akční výbor národní fronty

Jak již bylo řečeno ve stati o místním národním výboru ustanoven byl dne 5. března 1948 Místní akční výbor národní fronty. O složení tohoto, bylo teč pojednáno ve zmíněné stati. Zahájil svoji činnost prověřením místního národního výboru a jeho komisi a výbory všech spolků a organizací, z nichž urádim:

- a) Dobrov. org. Sokol: VI. Tůma, E. Šebková, A. Kestler, F. Novák, I. Bouček, O. Prašil.
- b) Jednotného svazu čs. zemědělců: F. Svoboda, A. Krampeřna, Šajtránek, I. Pinc, F. Králík, J. Vojta, F. Novák, E. Veselý.
- c) Místní rady osvětové: J. Havlík, F. Bičák, J. Bouček, V. Labská, E. Šebková.
- d) dále Spolku zahradkářů, Kampačický, Sportovního sdružení Mukařov, Včelařského spolku a Hasičského sboru.

Prověřil dále tyto obchodníky a živnostníky: A. Vojtovou, J. Trojánka / uhlí a stávná /, D. Kovařika / obuvník /, A. Svobodovou / obchod se smíšeným zboží /, A. Kovařikovou / tržička /, V. Moravce / řezník, hostinac /, Durka / hostinac /, Kar. Filinovou / host. /, M. Březinovou / host. /, Jar. Kuchařa / holič. /, A. Štárka / holič. /, V. Komárka / krajčí /, E. Veselého / truhlář /, J. Holuba / komin. /, V. Robocha, J. Soustružníka / oprava hosp. strojů /, F. Lukšika / zub. tech. /

Schválil 8 členou komisi pro DOSokol jako kontrolní orgán: za AVNF: L. Kruliš, předseda, F. Vlasák, F. Čadil, K. Šabek za DOSokol: B. Havlíková, A. Robochová, I. Bouček, I. Francouz.

Po odchodu předsedy K. Šejrny do voj. služby stává se dne 1. 10. 1949 předsedou AVNF L. Š. Kruliš.

Dne 2. 10. provedl sněhu s O. AVNF v. Č. Brodč změnu ve vedení DOSokol, takto:

Starosta: O. Prašil
I. místopředseda: K. Šabek
II. " " : F. Novák

Jednatel: J. Bouček
 vedělavatelka B. Havliková
 náčelník VI. Tůma
 náčelnice M. Keslerová
 listkový zpravodaj O. Prašil

Členové výboru: L. Kruliš, V. Konárek, A. Robochová, J. Vojšta
 E. Šebková, R. Semánský, F. Bičák, J. Tůma, L. Štolc
 V. Francouzová, A. Zádník, L. Keřut, A. Kesler

Po provedených změnách v r. 1949 měl AVNF toto složení:

Předseda L. Kruliš
 místopředseda F. Vlasák, A. Robochová

Členové: F. Čadil, E. Šebková, F. Budský, F. Sroboda, K.
 Barqmann.

V roce 1949 a 1950 navrhl další změny v MNV. Jako zástupce
 DOSokol v AVNF v r. 1950 se stává Dr. Pínsker
 Počátkem roku 1951 zvolen předsedou AVNF F. Vlasák a v
 květnu téhož roku F. Lukšik. Dne 6. 10. 1952 zvolen předsadou
 O. Prašil.

Obecní tajemník

V této stati dlužno zmíniti se o tom, že zavedena nová funkce
 obecních tajemníků. A tak dne 31. 1. 1952 byl dosazen na MNV
 první obecní tajemník J. Vozovský. Imenovaný nedlouho potom
 se stává vedoucím Osvětového domu v Říčanech a tak dnem 1. 9.
 1953 přebírá funkci tajemníka V. Matys, Odevzdává však svoji
 funkci již dne 1. 11. 1953 V. Kasalickému z Babic.

Strana lidová

Strana lidová byla nejpočetnější stranou po revoluci v r. 1945 s 52 členy. Její příslušníci pracovali v místním národním výboru již od jeho počátku. Na podzim výše uvedeného roku bylo sjednáno paritní zastoupení v MNV se stranou komunistickou a členy strany lidové, a tak člen strany lidové F. Vojtů se stává předsedou místního národního výboru. Po volbách v roce 1946 dosáhla strana lidová zastoupení v místním národním výboru 6 členy. Později však strana neprojevila dostatečnou činnost; přesto však zůstal J. Vojtů jako dobrý obecní funkcionář předsedou místního národního výboru až do dne 16. 10. 1948, kdy je vystřídán příslušníkem strany komunistické. V roce 1953 není strana lidová jako taková zastoupena v místním národním výboru, jen někteří příslušníci strany zasedají v místním národním výboru. Strana lidová jako taková vlastně v obci neexistuje. Někteří příslušníci strany jsou organizováni v říčánské místní organizaci strany lidové. Důvěrníkem je F. Svoboda. I při zasedání straně lidové se hlásí, ale organizováni nejsou.

Strana národně socialistická

Strana národně socialistická se vytvořila v létě r. 1945. Při svém založení čítala 34 členů. V roce 1946 uplatnila nárok na zastoupení v místním národním výboru, a získala ve volbách 2 místa v národním výboru, a v roce 1947 1 místo v radě. Po únoru 1948 strana národně socialistická zanikla a více se nevytvořila.

Komunistická strana Československa

Při následních volbách v předmnichovské republice projevili se příslušníci komunistické strany v Mukarově tím, že odevzdali pro stranu komunistickou asi 6 hlasů. Tito příslušníci se natrhně mezi sebou neznali a tak se nesrazili ani organizaci strany v Mukarově zabýh.

Tak strana jako taková v době okupace ani nebyla v odboji a také z příslušníků strany nebyl nikdo persekrován.

Činnost organizace strany komunistické datuje se od revolučních dnů roku 1945. kdy příslušníci strany sešli se dne 4. května na poštovním úřadě - kde byla neustálá služba - a na radostných zprávách o ústupu okupačních vojsk sestavili Prozatímní výbor komunistické strany, usnalsi se zajištit občany německé národnosti a jejich majetky, postaviti barikády a hlídky, která by dirigovaly procházející německé oddily na Benešov. Předsedou Prozatímního výboru stal se V. Krsak, ostatní členové výboru F. Čadil, Komárek F. Budský, Al. Grötl. Ustavující schůze strany se konala až 8. července 1945. na niž zvolen předsedou L. Kruliš, místopředsedou F. Pracházka, zpravodajem I. Porsch, pokladníkem F. Vlasík, jako členové výboru: A. Grötl, F. Pokorný, R. Semanský, J. Kubala, V. Krsak. To již měla organizace 18 členů.

Do roku 1948 strana nevyvíjela skoro žádnou činnost. Masově se ani neprotriknula ve větší míře do veřejného života. Zvrát nastal tanve na únorových událostech, kdy vymoila paritní zastoupení v Místním národním výboru svými 6 členy a to: L. Šabkem, K. Šabkem, L. Krulišem, I. Kovaříkem, I. Holubem, F. Čadilem. Z řad členů strany vcházi dne 24. listopadu 1948 noví předseda MNV a to Božana Havliková až do roku 1951, noni se v předsednictvu vystrídali losel Raub do roku 1953, nak Ant. Šabek.

Po L. Krulišovi zvolen předsedou stran v r. 1950 Ant. Šabek, v r. 1952 K. Šabek. Dne 12. pros. 1953 zvolen nový výbor stran s předsedou I. Nedvědem, st. a členy A. Robochem, K. Šabkem, F. Lukšíkem, F. Lacinou.

V této době měla strana 62 členů, 1 kandidát.

Původní č. 13. Kdysi majetek pražského setníka Tučka, průkonnika vlněnickví a turistiky ve zdejším kraji, neboť on to byl, který na krásnou a zdravou krajinu zdejší hlavně Pražany unozornoval.

A hrává v této době v letech 1868 a 1869 a v tomto domku setníka Tučka trávil svůi letní nobvl zakladatel Sokolstva Dr. Miroslav Tyrš.

obrovolná sportovní organizace Sokol

Byla založena v roce 1920, v době okupace její činnost zastavena. K novému životu a nové práci přihlásila se v osvobozené vlasti již dne 10. května 1945. První schůze výboru, který byl zvolen na poslední valné hromadě před rozpuštěním resp. zastavením činnosti Sokola dne 12. dubna 1941 byla u starosty Sokola V. Komárka.

Tělovýchovná činnost ujali se I. Trojáněk a E. Šebková, vzdělavatelka B. Havliková.

Jednota se postarala, aby byla znovu zasazena pamětní deska Dr. Miroslava Tyrše na dům č. 13. Slavnost se konala dne 10. října 1945.

Již 12. srpna 1945 byl obnoven loutkařský odbor a 15. srpna o mukařovské pouti byla uspořádána výstava zvlášť upravených scén z různých pohádek. Do konce bylo pro děti sehráno 7 pohádkových her. Jednota ku konci roku čítala 112 členů.

V roce 1946 počaly přípravy na XI. všesokolský slát v Praze. Počet členů vzrostl na 242 členů.

Tím problémem vzdušné tělocvičny stal se aktuální. Ke konci roku činil stavbní fond Kčs 115.000.- Do této doby jak tělocvičné tak i jiné nočníky konal Sokol v sále hostince n. Brázinové.

Loutkařský odbor sehrál v tomto roce 14 představení pro děti, dramatický odbor 13 divadelních představení pro dospělé.

V roce 1947, když sešlo z Kouně dřevěného baráku od Hospodářského družstva v Kostelci n. Č. L., byl zakoupen v listohadu dřevěný barák od Voj. správy v Miloněch, jako prozatímní odpomec z nedostatku vzdušné tělocvičny. v Okrskového cvičení v Kostelci n. Č. L. zúčastnilo se 31 členů. V září ustanovena samostatná jednota Sokola v Louňovicích z dřívější nočky zdejší jednoty. Patří tedy do zdejší

Jednoty obce: Mukářov, Srbin, Tahovec, Svojetice, Žamovka.

Dramatický odbor sehrál 14 představení divadelních, 6 loutkových her. Stavební fond vzrostl peněžitými dary a prodejem „cihel“ přes Kčs 150.000.- Z jednoty převedeno 28 členů do nově založené jednoty ve Svojeticích.

Dne 30.4. pořádán běh vítězství. Pro získání TOZ přihlásilo se 10 mužů a 10 žen /Tyršův odřak zdatnosti/

Památný rok 1948. V únoru počato s výkony základů nové sokolovny. Místní národní výbor přispěl na stavbu 20 m³ kulatiny. Do konce roku stala již zděná budova místo původně zamýšlené dřevěné. Náklady již činily téměř Kčs 450.000.- mimo darovaný materiál a hodnotu dobrovolné práce. Získána záručka u Občanské záložny v Kostelci n.Čl. z této záručky převzal místní národní výbor záruku na Kčs 200.000.-

XI. Vsesokolského sluhu zúčastnilo se 21 žáků a žákyn, 20 dorostenců, 21 mužů a žen.

V srpnu schválil Akční výbor národní fronty 8 členou komisi pro Sokol jako kontrolní orgán a dne 2.10. provedl akční výbor národní fronty snou s Okresním akčním výborem národní fronty změny ve vedení Sokola. Obě tyto zásahy jsou uvedeny ve stati o Akčním výboru národní fronty.

Až do července 1949 nemohlo býti na stavbě sokolovny pokračováno neboť jednotě nebyl vydán evidenční list. Aie již ve druhé polovině července se stavbou se pokračovalo dále, tak, že již u mukářovské pouti v srpnu byla návštěvníkům sokolovna přístupna. Poutí přinesla jednotě značný příspěvek Kčs 66.276.-.

To již vydání na sokolovnu činila Kčs 1,010.512.- Cvičení se mohli přestěhovat do sokolovny. Také loutkařský odbor zahájil svoji činnost v malém sále sokolovny.

Dramatický odbor sehrál 5 divadelních představení pro dospělé, 1 představení pro děti.

Počátkem roku 1950 byla jednotu colměněna uznáním Stát. úřadu pro tělesnou výchovu, který jí přiznal subvenci ve výši Kčs 600.000.-, čímž jednotu byla zbavena nejtěžších

finančních starostí a klidně přikročí k náležitému vybavení tělocvičny sokolovny potřebným nářadím a zařízením. Valná hromada se usnesla pojmenovati sokolovnu „Sokolovnou Dr. Miroslava Tyrše.“ Činnost dramatického odboru na novém javišti zahájena zdařilým představením Tylova „Strakonického dudáka“ za režie Jos. Francouze.

Dramatický odbor sehrál 5 divadelních her. Největší kulturní událostí byla estráda vynikajících členů Národního divadla.

V roce 1951 připravil tělových. odbor Pochod míru se 110 účastníky, II. běh vítězství se 63 účastníky. „Sokolský den“ pořádán dne 28. května 1951 se skvěle vydařil. Dne 3. listopadu pořádán Štálovův běh ke dni čs.-sovět. přátelství. Založen odbor odbijená.

Dramatický odbor sehrál v liráskové jubilejním roce 2 liráskovy hry: Pan Iohanes a Kolébku a dále Tylova Paličovu dceru.

Na žádost střední školy propůjčen malý sál za učebnu a kuchyně a skladiště pronajaty pro školní kuchyni.

Dne 20. května se konal ze sokolovny první pohřeb a to zakládajícího člena a býv. starosty Václava Komárka.

Koncem roku došlo v důsledku nového org. řádu České obce sokolské ke změně v noční členstvu. Členem nemůže býti, kdo nabydlí v sídle jednoty. Tím klesl počet členů z 210 na 180 členů.

V roce 1952 valná hromada zvolila starostou Dra Václava Pinskara, místopředsedou Františka Nováka a Karla Kolinského, prohaační pracovníci Anežka Robochovou, organizačním pracovníkem Jana Boučka, vedoucím TOZ Vladimír Tůma, Lad. Kalunta a Milu Keslerovou, hospodářem Jan. Vojtu.

Jednota pořádala následující manifestační podniky: Pochod TOZ za účasti 119 osob, Běh vítězství 22 cvičenců, společnou vycházku 16 členů. - Sokolský den 43 cvičících, Den čs. armády 19 cvičenci. Družstvo odbijená absolvovalo s družstvem vojáků zápas v odbijené. - Družstvo odbijené hrálo 48 zápasů, zúčastnilo se okresního přeboru, zvítězilo mezi 6 družstvy v turnaji ve Strašně a umístili se v turnaji o mistrov.

Prahy mezi 114 družstvy na 22 místě. Založen oddíl košíkové žan. Turistický odbor vykonal 2 orientační vycházky. Sokolovna propůjčována po celý rok bezplatně místním školám - národní a střední - a o nedělích (prakvantantům Státního kursu pro přípravu na Vysoké školy ve Vojkově Splněno bylo směrné číslo k získání odznaku TOZ na 100%. V jednotě celkem 27 držitelů odznaku TOZ. V sokolovně bylo uspořádáno mimo nejrůznější slavnosti a schůze: 16 hodnotných divadelních představení

- I umělecká estráda
- I koncert / něvecký sbor Krížkovský /
- I sportovní akademie cyklistů

K 31. prosinci měla jednota 183 členů.

Rok 1953 přinesl nový organizační statut sportovní a tělovýchovným organizacím. Podle něho byla něže o sportovní a tělesnou výchovu na vesnici svěřena „ Dobrovolné sportovní organizaci Sokol“. - Provedené volby dle nového org. statutu dne 15. listopadu nověřily vedením staré pracovníky zvolené dne 22. února na výroční schůzi jednoty: předsedou zvolen oněl D. V. Pínsker do výboru V. Těma, M. Keslerová, M. Macháč, Mir. Žádník, J. Bouček, F. Novák, Kolínský, Kejunt,

Jednota pořádala: I Běh vítězství, - I přebor jednoty ve sportovní gymnastice, I Běh přesolní, I den tělovýchovy a sportu - I Štátní 1. listopadu 1953.

Oddíl odbijené pořádá jen náatelské zápasy. Ustanoven oddíl košíkové mužů. Turistický oddíl absolvoval 2 orientační vycházky. V úsaku propagačním starala se jednota o zvýšení zájmu pro tělovýchovu. Konala veřejnou schůzi pod širým nebem, promítala sportovní filmy a uspořádala sportovně zdravotní přednášku s filmem.

Jednota pracuje s místním národním výborem i místním akčním výborem nar. fronty velmi dobře. Místní národní výbor pronúčil jednotě do správy a údržby školní hřiště s tím, aby jednota na tomto vybudovala vzorné hřiště a atletickou dráhu. Mělo se tak státi nůvodně v Akci SM. Podle nových směrnic o samostatných svépomocných akci výstavby tělovýchovných za-

řzení byl nově jmenován starosta R. Samanský vypracováním nového plánu a rozpočtu na úpravu hřiště.

Jednota oplohlá západní stranu hřiště a oddělení plochy.

V sokolovně uspořádány během roku tyto podniky:

- loutkových představení pro děti 6
- divadelních představení 6
- taneční zábavy 3
- smuteční trýzna 1
- vorájně schůze 1

Ke konci roku 1953 měla jednota 192 členů, z toho 101 člana z Mukařova.

Sbor požární ochrany dříve Sbor dobrovolných hasičů v Mukařově založen ustanovují valnou hromadou dne 21. prosince 1930. Jako hosté při založení sboru byli přítomni: župní starosta Emanuel Hlavatý, okrskový náčelník Špaček, okresní samaritan Škalický.

Starostou zvolen jednohlasně Václav Komárek, velitelem Josef Březina, podvelitelem I. Kovařík, zbrojmistrem Ant. Krampera, jednatelem J. Dittrich, pokladníkem Al. Matějka, samaritanem A. Stárek, revisorem účtů a vzdělavatelem A. Ondrouch. Základní členové byli 4, činných 7, přispívajících 10.

Z obecního příspěvku Kčs 500.- a skromných prostředků vlastních zakoupeno 10 plátěných obleků. Svoji výstroj a vyzbroj donášoval sbor z členských příspěvků, darů, sbírek mezi členy i mezi občany, výtěžkem ze zábav a výpomocí od obecního zastupitelstva.

Dne 31. ledna 1931 koná sbor již "První hasičský plás" který sboru přinesl jako příspěvek čistých Kčs 764.-

První zásah hasičského sboru při požáru byl v Těhovci dne 6. ledna 1932.

Župní sjazd sborů dobrovolných hasičů by konán v Mukarově dne 9. června 1936, který započal mimořádnou valnou hromadou ve spolkové místnosti u Březinů dopoledne za přítomnosti 30 členů zástupců sborů a členů mukarovského obecního zastupitelstva. Při odpoledním cvičení se stříkačkou ziskává družstvo dospělých prvenství župy.

Po schválení plánů a rozpočtu Kčs 8778.- započal sbor se stavbou hasičské zbrojnice na školním hřišti dne 23.5.38. Stavbu prováděl stavitel Szama.

Jak sbor pracoval, svědčí ta okolnost, že již dne 15.4.1946 kupuje sbor motorovou stříkačku s gumovým podvozkem a při sluchání za Kčs 30.000.- Slavnost svěcení stříkačky konána dne 29.7.1946.

V roce 1952 na vyzvu Ústřední organizace ČSPO k soutěži o nejlepší požární družstvo zapojilo se do soutěže družstvo dorostenců, které při okresním cvičení v Žernovce se umístilo jako první, při okresní soutěži jako nejlepší v říčanském okrese a dne 27.září na Zbraslavi v soutěži krajské na sedmém místě. Místní požární sbor v soutěži okresní hodnocen jako čtvrtý nejlepší sbor okresu. Největší zásluhu na těchto úspěších sboru mají Zderčík, Zita, A. Šabek, B. Kratochvíl.

V roce 1953 se sbor dále rozmáhá a kupuje dodávkové auto. V době od svého vzniku až do konce roku 1953 pořádal sbor 5 noutových zábav, 1 divadelní představení, 2 novičenské zábavy, 11 plesů, 1 vačerek, 2 taneční zábavy. Nejen pro školení svých členů, ale i pro veřejnost promítal sbor několik filmů zejména v roce 1953: Útok na Karlštejn, Hasičim přístrojem k ohni, 2 zháři, Děti a požáry.

Zásahy při požárech absolvovala jednotka F. Sbor usiloval po několika letech o zřízení protipožární vodní nádrže a podařilo se mu skutečně, že se stavbou této bylo v roce 1953 započato. Nutno všimnouti si v této stati i změn ve vedení a valení sboru:

Po resignaci starosty V. Komárka dne 19. ledna 1946 stal se starostou J. Kovařík a po něm dne 19.4.1948 Otakar Šabek. Změny ve valení: do 2. února 1934 byl valitatem J. Březina, do 1. ledna 1939 Jos. Trojáněk, do 19. ledna 1946 Karal Svoboda, do 31. března 1953 Jos. Pinc a po něm valí sboru

J. Zderčík. Pracovní plán členů sboru, kteří přes velké pracovní požadavky na ně kladené úspěšným splněním pátiletého plánu, jest příkladný. Velkou část svého volného času věnovali brigádami at již na úpravu hasičské zbrojnice, stavbu protipožární vodní nádrže a j. Tak odpracovali 1585 brig. hodin. Ku konci roku 1953 má sbor 30 členů a 11 dorostenců.

Svaz československých žen byl založen r. 1946. Předsedkyní byla zvolena Z. Ryndová, rozdějí Pokorná. Po únoru 1948 byl svaz zrušen a místo něho vznikl Výbor žen. Vedením pověřena původně K. Güntherová, která resignovala dne 12. srpna 1953 a místo ni zvolena F. Špurná. Výbor žen zasahoval kontrolami do distribuce potravin, výřaku masa a n. Scházel se k poradám velmi nenravidalně.

Svaz československého-sovětského přátelství byl založen v roce 1948. Prvním předsedou byl zvolen F. Vlasák po něm D. Pínsker. Od roku 1952 je místopředsedkyní A. Robochová, jednatelkou Z. Ryndová. Svaz čítá 60 členů. Provádí propagaci SSSR přednáškami, filmy, účastí na slavnostech a n.

Československý svaz mládeže funguje s měšťáckami od r. 1948. Předsedou byl zvolen F. Sládek. Svaz vyvíjel nenatrnou činnost a nyní, ku konci roku 1953 vůbec nerozjevuje známky života.

Československý Červený kříž založen roku 1945. Má kolem 60 členů. Předsedou zvolen Skalický, místopředsedou F. Procházka, jednatelem E. Ryndová, osvětová pracovníce E. Sládková, pokladní A. Petruová. Od roku 1953 byla nředsadkyní E. Šťastná, místopředsadkyní K. Filipová. V roce 1952 usnořádal ČČK kurs ošetrovatelek v rámci PO₂, jíž do končilo 12 absolventek z přihlášených 39. Dna 19. května 1948 konala se sbírka na Červený kříž, která vynosla Kčs 1215.-

Ústav Charitas byl založen r. 1896 lidunillem páterem Ladislavem Vlčkem, učitelem v ústavě hluchoněmých na Smáčně. Původně to byla nobočka Ústavu pro výchovu tělesně vadných dívek Spolku katolických žen v Praze resp. Říženčové výroby, založená Dominikány v Praze. Sloužila vlastně z počátku jako ozdravovna. Do roku 1923 byl ústav pod světskou správou. Roku 1925 převzaly ústav řádové sestry. Od roku 1946 je nředstavenou Katerina Heqerová. Před ní byly nředstavenými Hilaria Osyčková, Anselma Kouřilová, Boleslava Ževadilová a Vojtěška Rušarová.

Páter Vlček postavil původně jednolátrové domy čp. 21, čp. 24 a čp. 26. V čp. 21 jsou umístěny tři třídy mukařovské školy. Roku 1934 byla na budovu postavena další patra. Dům čp. 25 je odkaz biskupa Podlahy. Ústav byl původně udržován shora uvadenými institucemi, hlavně z výtěžku prací chovatek a subvancemi. Od r. 1946 udržoval ústav spolek Charitas, roku 1952 se ústav úplně osamostatnil.

Charitas

Roku 1946 měl ústav 4 řádové sestry a 16 chovanek, v. 1953 měl 5 sester řádových (a 3 na odpočinku) a 30 chovanek. Ústav má 3 ha vlastních pozemků, které sám obhospodaruje s 3 kusy hovězího dobytka.

Odbočka Svazu bojovníků za svobodu, vyvíjela činnost jen v letech po revoluci. Inyní není aktivní. Předsedou byl F. Sládek.

Průmysl: továrny ani domácí průmysl ani jakákoliv družstva v obci neexistují. Vzhledem k celostátnímu hladisku podpora je občanstvo průmysl sběrem odpadových surovin.

Rok	material	železo	Kovy barevné	papír	textil	Kosti	guma
1952	plánováno	6930	315	1575	315	472	63
	sebráno	5600	50	2020	650	500	200

V roce 1953 bylo sebráno 369 železného šrotu. Z nezájímavých ústavů nachází se v obci Kampalička v č. 92, která změněna na Jednatelství státní spořitelny v r. 1953. Její vliv na kulturní život obce je negativní.

Komunální podniky:

Hostinec, nájemce resp. vedoucí I. Durek
 Obuv. živnost, vedoucí P. Kovářik
 Masna, vedoucí F. Moravec
 Dřevona, truhlář. dílna vedoucí E. Veselý.

Živnosti soukromé:

Holičství Al. Štárka
 Holičství I. Kuchaře
 Správkárna hospodář. strojů I. Soustružníka
 Hostinec F. Moravec
 Hostinec Březinové

Obchody: obchodů existuje v obci prodejna se smíšeným zbožím "Jednota" u kostela č. 2 bývalý obchod A. Svobodová. Konečně počítáme jako obchod Prodejnu tabáku: vedoucí A. Kovářiková.

Prodejna Jednota v Mukarově byla do r. 1953 značně přetížena a spotřebitelé ztratili čekáním drahé času. Provoz se změnil

zřízením prodejny Jednoty na Budach, bývalý obchod potravinami M. Veselá.

Jednotné zemědělské družstvo (JZD) v obci zřízeno dosud. Polní hospodářství nebylo. Ustaven byl jen přípravný výbor jehož členy jsou: I. Trojanek, A. Kramparová a F. Svoboda. Mám dojem, že přípravný výbor se vůbec nesešel.

V obci se nacházejí tři malé zemědělské usedlosti: I. Trojanek, A. Krampery a F. Svobody. Dohromady obhospodaruji ca 12 ha zemědělské půdy. Kromě těchto vlastní zemědělskou půdu i nazezedeleci. Výměra této půdy není velká.

Půda je obdělávána kravským nebo koňským potahem. Koně má jen I. Trojanek. V obci se nachází sice traktorová stanice, ale pro polní práce se traktorů nehodí. Mám ovšem na mysli jen zemědělské usedlosti obce. Půda však, která je pronatata JZD v Louňovicích, zcelena do větších lánů, je obdělávána traktory.

Polní práce začínají podle počasí koncem března neb v dubnu, podzimní práce během září. Senoseč začíná od druhé poloviny června, žně v druhé polovici července.

V místě se používá při polních pracích následujících hospodářských strojů: pluh, rádllo, válec, brány, kultivátor, sečba žací stroji, mlátička.

Mlátičku měli zemědělci společnou. Tuto však převzala traktorová stanice, proto musí si zemědělci mlátičku u traktorové stanice půjčovat.

Pěstuje se žito, pšenice, ječmen, oves, z okonamin brambory, řepa krmná, řepa cukrovka, -mák
 Výnos z 1 ha průměrně: žito 19 q, pšenice 18 q, ječmen 19 q, oves 17 q, brambory 140 q, řepa cukrovka 200 q, řepa krmná 250 q

Rozsah hospodářství

Obdělávání půdy

Období

Hospodářské stroje

Plodiny

Úřední ceny Úřední cena 1q obilovin byla v r. 1953 následující: žito Kč 80.-
pšenice Kč 100.-, ječman Kč 100.-, oves Kč 55.- ;
okopanin: brambory Kč 19.-, řepa cukrovka 12.-

Hnojání Hlavním hnojivem byla a jest chlévská mrvá. Kromě této ho
užívá se ku hnojání i hnojiv strojených: síran, superfosfát, le-
dak, sůl draselná. Půda jak již jednou bylo řečeno jest
chudá na vápno, proto jest nutno i vápno dodati půdě.

Úroda V celku pole nejsou příliš úrodná a patří do V. třídy.
Sanoseč počala ku př. v r. 1953 dne 15. června, otava
15. září, žně počaly dne 7. července a trvaly asi 14 dní
Brambory a řepa počaly se sklízeti dne 20. září. Vzhledem
k tomu, že počasí bylo velmi příznivé nabyla sklizeň zdržo
váha, takže celkový průběh byl velmi dobrý. Na brigády se ze-
mědělci nasolávají a veškeré úkony při sklizni i mlácení obilí
sdělávají vlastními silami a sousedskou výpomocí.

Dobytka Stav hospodářského zvířectva ku dni 31. prosince 1953:
celkem 14 kusů hovězího dobytka, z toho 13 krav, 1 jalovice.
Plemeno: české straky. Nemoci u dobytka se nevyskytly.
Cena hovězího dobytka: užitkový dobytek Kč 7:- za 1 kg, ja-
táčny Kč 3:- až 5:- za 1 kg živé váhy.

Dále k uvedenému datu bylo: koně 2, prasata 6, ovce 1,
kozy 13, kozi 2, slepice 317, kohouti 27, Kachny 8,
králíci 120.

Státní dodávky Všimněme si, jak byly plněny státní dodávky!
v roce 1952: obilí 105%, mák 100%, brambory 100%, vejce
179%, mléko 100%, med 100%, hovězí maso 154%,
vepřové maso 100%, seno 120%, peří 300%.
v roce 1953: žito 102%, ječman 117%, pšenice 100%, oves
105%, celkem obilí 106%, mléko 124%, vejce
101%, hovězí maso 255%, vepřové maso 334%

Nelze mluvit o ovocnářství v pravém smyslu. Majitelé usedlostí, domů
a chat pěstují ovocné stromy pouze pro vlastní potřebu na za-
hradách a nareclách. Podle toho s jakou láskou lze majitel ke stro-
mu, jak jej ošetřuje vypadá jeho sad. Stromy jsou napodzim obrvká-
ny, hnojeny at již hnojem neb vápnem. Postřiky jsou prováděny
ponajvíce roztokem skalice modrá a vápna. To je ten noštířik najla-
cinější, ale velmi dobrý. Jinak děje se postřik prostředky hotovými.
Starost o ovocné stromy není všude stejná. Jsou případy, že o
ovocné stromy neviděly gram hnojiva a noštířik celá léta. Ovšem,
majitel tohoto stromů o úrodě mnoho nemluví.
V roce 1953 bylo prováděno místním národním výborem sčítání
ovocných stromů a keřů s následujícím výsledkem:

jabloně	vysokokmány	908
	zkrsky	1027
hrušně	vysokokmány	266
	zkrsky	232
třešně		298
višně		115
broskve		28
maruňky		26
švestky		1030
sliv, renklody		519
orešáky		138
keře:		
angrašt		617
rybíz		889
orech liskový		347
maliny		135 m ²

Škoda, že usnesení národního výboru ze dne 16. prosince 1947 o vy-

brání příspěvku Kčs 1.- za každý ovocný strom pro zakoupení postřikovačky. Postřik ovocných stromů měl nařizovati místní národní výbor povinně. Usnesení velmi dobré již vzhledem k tomu, že je málo majitelů ovocného stromovi, kteří by vlastnili postřikovačku.

Kulturní život v obci

Škola: Od roku 19~~55~~⁵⁸ je v Mukařově 8 letá střední škola podle školského zákona z téhož roku.

Historie školy: Je pravděpodobné, že škola v Mukařově byla již v dobách dávných ve 14-15 století. Tehdy totiž byly při každé plebanii t.j. farně, školy farní - na rozdíl od škol kollegiátních, které byly při kanikulách. Možná tedy lze far. souditi kde a kdy první školy byly. Kdy fara v Mukařově vznikla, nemohl jsem dosud zjistit, ale historie nám říká, že roku 1372 zemřel mukařovský farář František. Tedy fara již musela být již kolem r. 1370. Na školách farních učilo se psaní, čtení, počítání, latina a zpěvu. Kromě dětí bývali na farních školách i žáci odrostlejší, kteří konali již i jiné služby při kostele, poslouchali knězi při mši nebo jiných obřadech, říkali žaltář, zpívali při mších a nešporách, při nohřebcích a tak se vlastně připravovali k úřadu kněžskému. O těchto školách se nám bohužel n zachovaly žádné zprávy - pokud se týče našeho kraje. Známí jsou však již bakaláři v Č. Brodě. Také je známo, že r. 1560 vstoupila škola v Č. Brodě žáky k universitnímu zápisu, aby se z obyčejných žáků stali studenti.

Konečně zajímavou zmínku o českobrodském bakaláři Kristianovi přinesl Zikmund Winter a to z roku 1572. „Toho roku pohnal bakalář Kristian do konsistorního soudu pannu Salomenu, že mu slíbila manželkou být a pak nechtěla. Ukázal i nějaká milostná psaníčka, ale advokát otce Salomeny oověřil, že tím vším bakalář jen dokázal pouze rozprávky a šprýmy, ale že jinak máje k dobrému věsti, sám vskakoval za pannou do domu ba i do ekleie bez vědomí rodičů a proto že by měl být správně potrestán než hanna k slibu nucena. A proto rozsudek zněl, že nonna volna je a chudák bakalář putoval do vězení.“

Až do roku 1547 neexistovaly tištěné školní knihy. Teprve tohoto roku dovolil Ferdinand I. tisknouti některým tiskárnám

školní knihy - ovšem pod censurou duchovních úřadů.

Další zmínka a to již o školách na černokostelecku je z r. 1613. Je to na řízení Albrechta Václava Smiřického ze Smiřic, protestanta, o tom, jak se mají knězi a správové školní chovati při službách církevních. Tehdy totiž bylo lidovým zvykem choditi s „kališem“. Kališi chodili i o svátcích vánočních časně z rána před slunce vychodem a každý kališ měl za čepici pero nebo peroutku a nosil maškarní obličej. Tím perem nebo peroutkou vše omítali neb prach smítali, načistoto se zboží a s hospodáře i hospodyně, se stolu, lavic hlavně s obrazů prach omítali a při tom zpívali.“

Prof. Zíbrt v díle „Veselé chvíle v životě lidu českého“ uvěřil leti nišně, kterou kališi zpívali v roce 1661. Má 11 slok a prvá zní: „Muž, andělčkové, boží poslíčkové - zvěstujte noviny - syn Boží jediný - Kristus se narodil - host se k nám nahodil.“ Za to dostávali tyto koledníci dárky. Byl to obřad vážný, hrdě se však změnil v koledu a říkalo se jí „Kališkatum“ a náhrada za to bývala od obce dávana a slula „Kališkaci“. A protože „Knězi a kantorů, zvláště školáci, více vsalijákých takových koled si všimali než učení“ nařizoval Smiřický: „Na štědrý den s kališem chození po koledách, na dvářích psaní, kadění a jiných škodlivých starých navyklostí má začavo zanachati.“

Škola bývala v Mukařově v dobách předbáňohorských a zanikla současně s vypálením Mukařova. Dlouho pak to trvalo, než byla obnovena. Stalo se tak nejpozději roku 1755, což je doloženo nadací Marie Terezie Savojské, jinak Čapojky zvané, držitelky to panství černokosteleckého. Touto nadací zajišťovala učitelům stále důchody a to od 25 do 40 zlatých ročně. Zde již máme přesný výpočet škol, které tehdy byly na černokostelecku. Byly to školy v Kostelci n. Č. l., v Kenojedech, Stříbrné Skalici a v Mukařově. Mukařovský učitel dostával na základě této nadace 25 zlatých ročně. Za to však musel učitel s dětmi každou sobotu odpoledne v Kostele ruženec se modliti, mariánská litanie a Salva Regina. Je zajímavá, že tyto povinnosti byly zrušeny tenrve výmazným prohlášením až po státní převratě v roce 1918.

Prvým známým učitelem - vlastně kantorom v Mukarově byl Šabestian Kaluš, kterým zemřel roku 1768.

Mukarovská škola byla několikrát obnovována a znovu stavána. Se stavbou školy v Mukarově šlo to vždy krokem račím.

V roce 1802 musela být osadníkům poslána exakuce, aby stavební materiál na školu vozili. Kolik vozů bylo k tomu a si zanotřebí lze soudit z věrného popsaní tohoto školního haláče v inventáři:

Škola je bidná, zděná stavení, v bidném stavu, došky kryté, má jedinou světnici, strop dřevěný, podlaha šnitá, tři velmi bidná okna. Učitel má světničku jedinou - pro sebe a svou rodinu. Podlaha špatná, strop dřevěný. Kuchyně s přibídným dřevěným stropem, podlaha hliněná, okno kuchyně nemá. Tmavý její prostor je osvětlován tolika větším světlíkem ve dveřích. Byl-li v zimě v celé škole tma, mohla se v kuchyni přímo krájet.

Školní třída byla v této škole malá. Měla jen 57 m délky a 3,8 m šířky, tedy celkem 21,6 m² plochy. A v této dírci málo se vyučovali přes 200 dětí. Vratíme se ještě k tomu proč byla škola v Mukarově tak pozdě obnovována? Po třicetileté válce nejenom Mukarov ale i celé okolí strašně zpustošeno. A dlouhá léta tak zůstalo. Tak ještě v roce 1679 v samotném Mukarově všech 9 gruntů bylo zcela pustých, v Žernovce 5, v Louňovicích z 5 gruntů byly pusté dva, v Tehovci z 13 pustých 10. Ves Janovice zůstala pustá navždy. Podobně tomu bylo ve Svojeticích, Srbíně. Všechny tyto imenované obce byly obce k Mukarovu přisídlené. Obyvatelstva bylo málo a jeho život byl bidný. Těžko by se mohlo starat při té bidě o vdržování kantora.

Škola, která byla postavena roku 1802, sloužila však jen krátký čas, až do roku 1843. Teprve roku 1853 byla školní světnice opatřena dřevěnou podlahou, jíž do této doby byla hliněná.

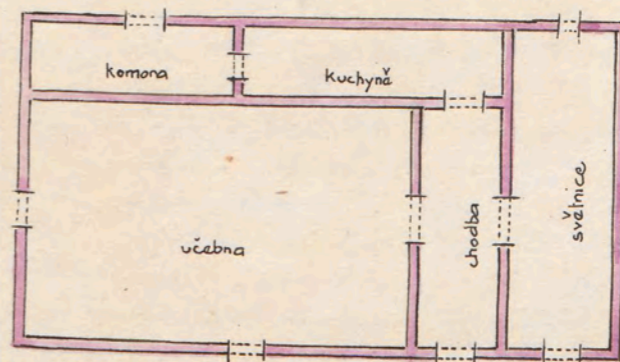
V roce 1844 koupila školu Anna Tučková, vdova po učiteli mu karovském a to v dražbě za 449 zlatých. Koupila ji z piaty k svému manželovi, který v učiteloval 16 let a tak chtěla žít ten život dále aspoň v upomínkách.

V roce 1848 však musela být opuštěna, neboť toho roku při velkém větru spadla z ní střecha a při tom také větší část

Stará škola

Půdorys školy

zdiva se sesula. Pak stála v rozvalinách.

Nová škola - to jest dnešní - byla stavěna od roku 1839. Je nově stavěna nedaleko staré školní budovy (nynější čp. 4. A. Svobodová)

Byla vystavěna již jako jednopatrový dům pro dvě třídy, jež dosud tvoří jádro nynější školní budovy čp. 11. Kromě tříd byl v ní byl o třech místnostech pro učitele, komora, chlév pro krávu a malý pokojík pro noudučitele. Byla postavena nákladem patrona mukařovského kostela knížete Lichtenstaina. Občané poskytli zdarma dovoz materiálu stavebního a prac. sílu.

Roku 1879 byl pokojík pro učitele a kravský chlév zrušen a z těchto zřízena třída třetí. Náklad na přestavbu nesl opět valkostalek, kromě práce nádenická poskytnuté obcí.

Škola byla zapsána do vložky 55 pozemkové knihy katastrální obce Žárnovka - k níž Mukařov tehdy patřil - roku 1879 při zánadání pozemkové knihy a stojí na stavební parcele 73 se dvorom a zahradou (č.k. 738/2 a 736/2). Ve prospěch školy je na domku čp. 4 knihovní vložkou 48 na základě smlouvy ze dne 20. dubna 1845 vložena služebnost „v čelní straně proti dvoru školy a na straně školní zahrady nikdy nová okna neprolomiti a nezříditi.“ Stavební plocha činila 31, dvůr 41 a zahrada 81 sahub. Přiskolené obce byly Žárnovka, Louňovice, Srbín, Tehovac - Vejkov - Svojanice - Babice - Babičky - Strašín, z nichž tři posledná imenovana roku 1884 přiskoleny do Babic.

Roku 1881 měla škola 3. třídy, 4 učitele a 413 žáků. Školní docházka byla zvlášť v létě dosti slabá.

Roku 1883 zavedeno vyučování ženských ručních prací. První industriální učitelkou byla Anna Soveysová, po ní Karla Sojková

Roku 1887 škola rozšířena o čtvrtou třídu. Proto byla najata 1. září 1887 jedna místnost v hostině A. Janouška až do roku 1891. Roku 1890 prováděna přestavba školy za 4.568 zlatých o 2 učebny, byt pro mladšího učitele o 2 pokojích v mřizami a kabinet, sborovnu v 1. poschodí. Žáků bylo v roce 1886 celkem 286.

Roku 1891 byla otavřana 5. třída.

V těchto dobách počínal školní rok 1. září a končil v polovině července v slavnou mši v kostele. Škola se povinně zúčastňovala oslav různých příležitostí býv. císař. rodiny a to jak v kostele tak i oslav školních.

Pokud ovšem jsou záznamy vyučovali na mukařovské škole
tito učitelé a podučitelé:

Sebastian Kaluš zemřel r. 1768, Josef Bludský zemřel r.
1793, Josef Vladivský 1784-1801, František Knobloch 1801
- 1810, Antonín Železný 1810-1828, Jan Tuček 1828-1843,
Procházka, Vobořil, Kučera, Stárek podučitelé 1850, Frant.
Hnilec 1843-1870, Josef Zahradský pu 1850, Jan Šámal
pu 1851-1852, Josef Zahradský pu 1855-1871, Antonín
Kopřiva pu 1865, J. Řezáč ř.u. 1870-1874, Josef Žid-
lický pu 1873, Teodor Taufmann pu 1874, Jan Hrubý ř.u.
1874-1877, Alois Drábek pu 1871, Jan Šámal ř.u. 1877-
1879, Jindřich Smichovský pu 1879, Adolf Novotný ř.u. 1866-
Václav Pátek pu 1880, Jindřich Havlák pu 1881, Alois Sadlá-
ček u 1880-1881, František Jindra pu 1881-1882, Petr Bu-
dil u 1882-1894, Anna Hlávková pu 1887-1889, Emanuel
Sojka u 1886-1888, Václav Jirava pu 1889-1893, Rudolf
Kluc pu 1891-1892, Anna Saláčová pu 1892-1893, Josef Ku-
čera u 1885-1893, Antonín Dočekal pu 1893, Milena Šul-
cová pu 1893, Jindřich Müller 1893-1894, Jan Štěpán 1894
- 1895, Božena Jichová pu 1894-1897, Václav Budinský pu
1895-1896, Frant. Müller u 1885-1896, Jindřiška Slavičko-
vá pu 1893-1897.

Počat dětí roku 1900 byl 297, na třídu 72. Pro zajímavost
uvádím, že roku 1874 již byla založena žákovská knihovna
čítající 432 knih, výpůjček bylo toho roku 2890.

Roku 1910 již byla počítována přeplněnost tříd. Kunř.
4 třída 95 žáků, 5 třída 86 žáků. Po obstrukci Němců
na zemském sněmu nabyly však žádné nové potřeby povolo-
vány.

Roku 1912 měla škola 315 žáků. Vedle toho chodilo do měst-
škol v Kostelci a Říčanech 8 žáků, jinam do obecné ško-
ly 2 žáci, do střední školy 4 žáci. Pro pobočku 4 třídy
byla roku 1913 najata místnost v domě A. Nováka na
Budech.

V letech 1914 až 18 trpěla škola střídáním učitelů povolá-
vaním k voj. službě, nedostatkem topiva, špatnou docház-

kou, nakažlivými chorobami, prováděním sbírek, pomocnými pracemi. Učitelstvo bylo nuceno upisovati válečné půjčky.

Roku 1917 odešel říd. učitel K. Knížák a místo něho ustanoven říd. učitel Em. Sojka. V této době měla škola 5 tříd s pomocnou a 4. třídy.

Roku 1918 nastoupil říd. učitel F. Pohnádal, který však téhož roku zemřel. Po zřízení čs. republiky 28. října 1918 ovládl školní výchovu duch vlastenectví. Uplatňovaly se nové pokrokové metody vyučování i výchovy. Platy učitelstva upraveny podle platů státních zaměstnanců.

Roku 1919 škola opravena nákladem Kčs 6.863.- Počato s pojišťováním žactva proti úrazům. Tohoto roku stává se říd. uč. V. Kosar.

Roku 1920 bylo 310 žáků. Vyučování se od této doby počínalo bez modlitby. Odstranění kříže z učeben se zatím nepodařilo pro odpor faráře v místní školní radě. Učitelstvo hromadně vystupovalo z církve. Zvolena nová místní školní rada, do níž zvolen za učitelstvo jako předseda říd. uč. V. Kosar a jako členové dva učitelé a po jednom zástupci z každé příslušné obce.

Roku 1921 se udal konflikt s jedním občanem z Bud, který urazil učitelství sbor pro pozdrav „Dobrý den“, jímž ho pozdravili žáci místo dřívějšího „Pochválen Pán I. Kristus“. Případ měl soudní dohru, při níž občan odsouzen k peněžitě pokutě a hrzení výloh. Uvádím to jako malou ukázkou, jak republ. výchova dětí byla zpočátku rodinnými vlivy.

Místní školní rada počala usilovati o zřízení měšťanské školy. Roku 1922 zrušena platová parita učitelstva se státními zaměstnanci a platy učitelstva zrušeny.

O prázdninách byla školní budova zapůjčována pro prázdninové osady různých organizací a škol z Prahy.

Roku 1923 bylo 288 žáků: podle náboženského vyznání bylo 230 římskokatol., 5 evangelického, 1 českoslov., 6 židovského, 1 pravoslavného 23 metodického, 22 bez vyznání. Zavedena nová občanská nauka a výchova a ruční práce výchovně.

Roku 1924 byl ustanoven říd. učitel Václav Vlček. Roku 1928 řídil dočasně školu uč. Václav Říha. Ve vyšších třídách ustaven dorost červeného kříže. Porizeny plány pro stavbu nové školní budovy.

V září nastoupil říd. uč. Ant. Günzel. Roku 1930 zrušena služba školního lékaře a nařizováno školní očkování.

Roku 1931 zakoupila místní školní rada pozemek pro stavbu nové školy ve výměře 2 ha 49 a 77 m² za Kčs 106.000.- ale r. 1932 část pozemku prodána, část pronajata, na zbytku zřízeno školní hřiště, jež později pronajčeno Sokolu. Pro novou stavbu školy ponecháno 11.624 m². V době krize bylo varováno v zimním období 15.000 - 25.000 porcí polévky. V 1. třídě započato s vyučováním čtení globální metodou.

Roku 1934 zřízena nabočka 5. třídy v domě obchodníka Svobody. Škola měla tedy 5 tříd s nabočkami při 4 a 5 třídě.

Roku 1935 ustanoveno "Rodičovské sdružení" s předsedkyní B. Stolovou ze Svojetic. Tohoto roku zřízena 6. třída s nabočkou. Řídícím učitelem se stává F. Bičák.

Roku 1938 provedena oprava školy za Kčs 24.828.- Správu školy převzal zatím uč. I. Havlík. Na podzim měla škola 218 žáků, 6 tříd s nabočkou při 4 třídě.

Ve válečné době 1939-1945 trpěla škola podobnými omezeními jako za I. světové války a různými nařízeními diktovanými nám. okupanty. Od roku 1940 se vyučovalo povinně němčině.

Roku 1941 rozpuštěny volené místní školní rady a nahrazeny imenovanými, lápe řečeno diktovanými. Zrušena 6. třída, ležtu úřední řád školních úradů se stává němčina, navštěvují učitelé r. 1942 kurs němčiny v Kostelci n. Č. L. a v roce 1943 přeškolovací kurs dějepisný. Místní školní rady zrušeny.

Roku 1944 změněna škola na čtyřtřídní s nabočkou při 3. třídě. Bylo 205 žáků.

Roku 1945 školní kuchyně zabráná německými uprchlíky.

Po osvobození Československé republiky Sovětskou armádou byla ve školní budově ubytována jednotka této a sice od 13. do 31. května 1945.

Po jejím odchodu počalo vyučování v novém duchu lidově-demokratickém. Žáci 6-8 postupného ročníku přešli do měšťanských škol v Kostelci a v Říčanech. Počet žáků klesl na 122, počet tříd na 3. V této době na škole vzpomínáno výročí státníků československých, sovětských a jiných, jakož i událostí z druhé světové války významných pro naši republiku.

Když po únorovém vítězství roku 1948 převzal lid, vedený stranou KSČ, vládu do svých rukou, vstoupila i škola do nového období školské politiky, charakterisované zlidověním školy s umožněním, aby každému dítěti se dostalo vzdělání v rozsahu střední školy. / Zákon o jednotné škole. /

Počátkem roku 1948 až 1949 byla v Mukarově zřízena 3třídní střední škola, avšak prvňáčků postupných ročníků tvořilo nadále národní školu trojtřídní se 129 žáky. Z naturalního bytu učitele byla zřízena 1 učebna, ředitelna a sborovna.

Dne 17. října 1949 založen spolak rodičů a přátel školy s předsedou Dočinským z Louňovic. Zřízena dále Újezdní školní rada pro střední školu a Újezdní školní rada pro národní školu s předsedou I. Vojtou.

V domě čp. 21 v 1. poschodí zabrány 2 místnosti pro národní školu, která má nyní 4 třídy s 147 žáky.

Do obvodu střední školy patří i obce Babice, Babický, Doubek, Štíhlá. Ředitelem střední školy se stal uč. Otakar Smrkovský, učitel Král. Pro žáky se varily již celé obědy, doplněno zařízením kuchyně na které přispělo Ministerstvo školství částkou Kčs 43.000.- Na zařízení školy přispělo opět Ministerstvo školství v únoru 1949 částkou Kčs 60.000.-

Dne 1. února 1949 ustanoven na škole uč. V. Štátka z Dobročovic.

Dne 30. dubna počíná fungovati školní rozhlas, pořízený z darů tříškolních obcí v ceně Kčs 20.740.- na který později dává Ministerstvo školství Kčs 25.000.-

Dne 1. února 1949 rezignoval řad. Smrkovský a odešel do Kostalce.

Dne 1. 7. 1949 ustanoven učitelem Miroslav Petrálek, 1. září odchází do Kostalce uč. Jos. Růčekal. Dne 1. září ustanovena učitel. Ida Kopecká a Magda Mláčovská.

Krajský národní výbor poskytuje podporu Kčs 20.000.- na zakoupení knih a učebních pomůcek.

V roce 1950 zajiždí škola na zimní rekreaci do Krkonoš a na měsíční školu v přírodě v létě do Slounu u Č. Lín. Dne 1. září 1950 odchází uč. Zdenka Grusová do Ondřejova a přicházejí uč. Jos. Kovář a Jos. Krčál.

Po skončení školního roku byly provedeny první závěrečné zkoušky na střední škole, jimž se podrobilo 20 žáků, z nichž 8 s vyznamáním.

* Josef, Růčekal Josef a Fialová Marie

V roce 1951 získáno zařízení a učební pomůcky z gymnasia Praha XII. vce na Kčs 150.000.- V hostinci u Filipů upraveny 2 učebny. Ředitelem se stal uč. Vlad. Štětka. Žáků na stráž škole bylo 123. V září vypravila škola na chmelovou brigádu do Chraštan u Rakovníka 19 žáků.

Dne 20. října 51 odvolán řed. V. Štětka pro nesrovnalosti ve škol. hospo. dařeni a správy školy se ujímá uč. Olga Jasná až do 18. listopadu kdy ustanoven ředitelem M. Patřala. Dne 1. listopadu ustanoven na škole Jar. Rachtík.

Dne 14. března 1953 odjíždí do Prahy delegace žáků s ředitelem, aby se rozloučila na Hradčanech s prezidentem Klementem Gottwaldem, který zemřel dne 14. března.

Závěrečné zkoušky na stráž škole byly ve dnech 15 až 17. června. Za 26 žáků bylo 8 s vyznamenáním. Na brigádách odpracovalo žactvo 1215 hodin. Dne 30. června 1953 zemřel náhle uč. Jos. Porsch ve věku 44 let. Mukařovská škola a osvětová beseda ztratila dobrého pracovníka.

Podle nového školského zákona ze dne 24. dubna 1953 zřízena sloučením střední a národní školy Osmiletá střední škola. Ředitelem zůstal M. Patřala, zástupcem se stal I. Havlík. Při škole zřízen mii čuninský kroužek, jemuž dáno k dispozici pole z majatku A. Vojtovy. Pro velký počet žactva z Louňovic byla v Louňovicích zřízena pobočka 1. třídy.

Stav žactva 343. Vyučováno v 11 třídách. Na chmelovou brigádu vypravila škola 15 žáků.

Dne 1. října 1953 ustanoveni učitelé: Libuše Kolářová, absolventka pedagog. školy, Marie Pacovská z Kunžaku, Marie Mandíková z Kladna, Emilie Srbová z Mělníka.

Téhož dne odešla Emilie Srbová do Mělníka.

Dne 20. prosince pořádala škola výstavu české knihy a žakovských prací.

V této stati nutno se zmíniti o tom, že v Mukařově existovala několik let Zimní hospodářská škola pokračovací zřízená nemnoho ro- ku 1906 řed. učitelem V. Knížkem. Navštěvovalo ji tehdy 27 žáků 16 až 23 letých. V roce 1908 pro malý zájem otevřena nabyla. Příštím rokem měla 12 žáků. Pak zanikla a obnovena tentéž ro- ku 1920, načež zanikla opět a pak více obnovena nabyla. Exi- stovala snad jen na papíře, protože definitivně zrušena byla dne 29. září 1948 a přidána k základní lidové škole zemědělské v Ráčanech.

Zimní hospodářská škola pokračovací

Obecní knihovna mukařovská vznikla roku 1925 a přeměněna v ro- ce 1945 na Lidovou knihovnu. Umístěna je v sokolovně. Má nyní celkem 1017 svazků z nichž je: 572 románů, 142 svazků politic- kých, 123 svazků odborných, 168 svazků pro mládež, a 12 svazků her divadelních. Ze spisovatelů v roce 1953 čten nejvíce A. Jirásek Morávek. Během roku 1953 vypůjčeno 868 knih. Knihovnicí je uč. E. Šabková.

Lidová knihovna

Gottwaldova knihovna byla do září 1953 majetkem organizace KSČ, která tuto knihovnu darovala místní Lidové knihovně. Obsahovala cel- kem 142 svazky, z nichž 73 svazky politické, 68 románů a 1 sva- zek pro mládež.

Osvětová činnost na vzestupu. Je to zásluhou předsedkyně Újazzel' osvětové besedy uč. Maagy Mlázovské a tajemnice uč. E. Šabkové. Velká oblibě se u občanstva těší divadelní představení. Jsou po- řádána jednak místním dramatickým oddělením Sokola, jednak hostu- jícími divadelními soubory: souborem Oblastního divadla z Benáškova souborem S. K. Naumanna i soubory venkovskými ku. př. z Kostelce n. l.

Kulturní úroveň

Dříve byla divadelní představení pořádána v hostinci u Březinů. Výstavbou sokolovny všechny větší kulturní podniky přeneseny do sokolovny. A právě tak jako jsou v oblibě divadelní představení je v oblibě i film. Bohužel, vlastní kino Mukarův nemá a tak jsou navštěvována filmová představení v Louňovicích.

Filmů o nichž mluvím v kulturní části jsou promítány nřanosným aparátem pro úzký film, buď v malém sále sokolovny nebo v sále hostince na Budech.

Byly a jsou vyhledávány i zábavy taněční - hlavně mládeží.

Do doby než zahájila činnost Újezdní osvětová beseda shořovala kulturní činnost na Sokolu.

Jaká byla osvětová činnost v období 1945 až 1953 udává pohled, kde bylo možno zjistiti následující tabulka:

Průběžná	1945	1946	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953
Besedy								1	2
projery a oslavy		3		2	4	3	4	3	9
film									5
přednášky									7
divadelní představení	2	13	14	22	10	7	3		6
loutková představení	7	14	6		1				7
výstavy									2
taněční zábavy, plesy	2		1	1	1	4	2	4	4
tělovýchovné akce						1	2	2	2
akademie								1	

Je jisté, že v době prázdnin a hlavně blízkosti Prahy je v obci velmi mnoho rekreatantů. Však 53 chat jich také velmi mnoho pojme. To jsou vlastně rekreatanti stali, každoroční. Ale kromě těch to objevují se i ti, jimž není dopřáno vlastiti vlastní pozemek a chatu, kteří procházejí Mukarovem do blízkých lesů nebo i dále na Javany a p. Mukarův nemá namátek, které by mohly zaujati.

Turistický ruch rekreace.

Poměry náboženské

Farnost mukarovská patří k arcidiecesi pražské. Jsou to obce Mukarův - Vojkov - Svojetice - Srbín - Louňovice - Žarnovka - Teňhovec - Babice - Babičky a Strašín.

Kostel mukarovský Nanebevzati Panny Marie je kostel tani a zmínili se o něm knihy zřizovací arcidiecese pražské ze století XIV a XV.

listo je, že jak kostel mukarovský tak i fara vznikly v dávných dobách a že podle historických záznamů již roku 1372 zemřel mukarovský farář František a že toho roku se stal farářem Drzsko jinak Drzek řečený, v době, kdy majitelem Mukarova a patronem kostela mukarovského byl vladyka z Krbčova.

Roku 1397 byl farářem Zdeněk ze Sosné, roku 1398 - 1402 farář Matěj - po něm Jan řečený Hus z Boru a to od roku 1402-1409 který smění místo roku 1409 s Petrem, citáříkem u sv. Havla.

Starý kostel stál v Mukarově až do roku 1888. Byli-li to kostel hřvodní, ušetřený při vypálení Mukarova - není známo. listo je že pocházel již ze starých dob. V posledních letech však velmi schátral a roku 1888 část klenuh u sakristie spadla. Proto byl kostel uzavřen a zbořen. Rumu se použilo na vyspravení obecních cest. Zatím se bohoslužby konaly v upravené stodole tani.

V dubnu 1890 bylo počato s novostavbou kostela nynějšího podle

projektu vídeňského dvorního architekta a hlavním nákladem patrona, tehdejšího knížete Lichtensteina, majitele velkostatku černokosteckého. Pozemek stál 1 zlatý za jeden sah. Kostel byl dokončen a vysvěcen roku 1893, kdy též byla opravena farní budova. Roku 1926 byl kostel nově pokryt atertitorem krytinou místo původní břidlicové. Barevná mosaiková okna věnovali podle zvyku doby zámožní občané zdejší nab. pražští.

Kostel je vystaven ve slohu

Majstarší Kostelní zvon pochází z roku 1573, je ovšem již sešlý a naprasklý. Byl kdysi ve starém kostelíku. Ode data by se dalo usuzovat, že původní starý kostelík od Švédů zničen nebyl. Nese nápis: „Brykay zvonar z Cimperku v Novém Městě Pražském lil a dälal tento Zvon do Mukarova Kostela Blahoslavené Panny Marie skrze jednaní Slovuňého Pana Martiina Máchodského toho času ouřednika na Škvorci. Nákladem všach osadnich, k tamuz kostelu přináležejících. R. 1573.“ a dále znak panů ze Smiřic.

Druhý zvon pocházel z r. 1718, třetí z roku 1745, oba však byly v době I. světové války roztaveny.

O několika mukařovských nejstarších farářích jsem se již zmínil. V průběhu let po bitvě bělohorské byl zde farářem utrakvistický recte helvetský predikant David Havel Žlutický / podle Indexu librorum prohibitorum /, který v Mukařově napsal spis: „Řeč o částem rozlišení Rodičky Krista Pána a vlnobití jejím.“ Byl však zapuzen a fara v době nouze o katolické kněze zůstala bez faráře, později přidělena ke Kostelci. První zmínka v tamních matrikách o Mukařově je z roku 1635. V té době občasně sloužil mši v Mukařově kostelecký zámecký kaplan, jímž byl od roku 1631 František R. Koliandr, farář různých far. Při kostelci zůstala mukařovská fara až do roku 1754. Kdy dočasně připadla k Říčánům i ve svých pozemky, jež nak částčně zůstaly v majetku říčanské faru až do čs. pozemkové reformy.

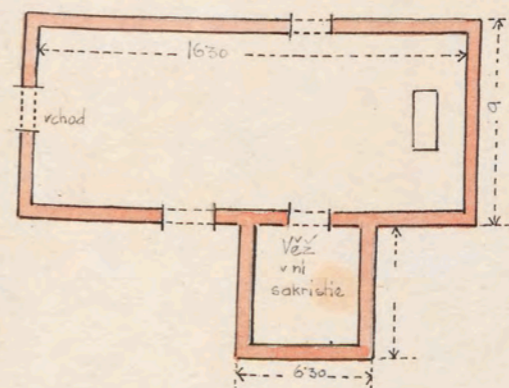
Roku 1786 byla v Mukařově zřízena lokalie. Prvním lokalistou byl F. Laška, benediktin od sv. Jana v Praze. Je v Mukařově pochován. Po něm se vystřídalo v Mukařově hoině lokalistů a administrátorů a to až do roku 1855, kdy lokalie povýšena znovu na faru, kdy se stává farářem František Tittel.

K dotčení tato stále a i pro zajímavost uvádím jména lokalistů, farářů

Starý kostelík v Mukařově v roce 1850

podle fotografie originálu v majetku faráře mukařovského I. Šury
jeho půdorys

a administratorů fary mukařovské od roku 1786:
 F. Láška 1786-1796, Timot. Springer a. 1796, Martin Datal a.
 1790-1798, V. Term 1798-1808, Lenainus Fiseř 1808, V. Stárka
 a 1808, Hynak Kajner 1808-1809, J. Ryba a 1809, J. Paula 1809
 - 1817, F. Olitsch 1817-1822, J. Paula 1822-1829, Jos. Vaber a
 1829, Vincenc Brabec 1829-1854, J. Jarie a 1854-1857, F.
 Tihl 1857, Martin Baber f. 1857-1873, Václav Sedláček a. 1873-
 1874, Jos. Pracler f. 1874-1885, Václav Ujka, a. 1885, V. Pokomý
 1885-1886, Vendelín Honěk a. 1885, Václav Marak f. 1886-1887,
 Franti. Jelinak a., Josef Slavík f. 1887-1888, Václav Vlček f. 1888
 - 1896, Jan Beněš a. 1896, Jar. Pazdara a. 1896-1897, Jan
 Hermach f. 1897-1907, Josef Krouza a., Frant. Kubíček f.
 1907-1918, Jos. Nešvaru a., Václav Bartoš f. 1919-1925, Václav
 Šacha a., Leopold Riesplár f. 1925-1937, Rudolf Wagenknacht
 f. 1937-1941, a konečně roku 1941 ustanoven farářem Josef Sura.

Podle zvyků doby bylo mukařovské obyvatelstvo v různých dě- Staravzájemný poměr
 liných obdobích téhož vyznání náboženského jako vládce obce jednotlivých církví.
 Po husitském a utrakvistickém období ve století XV a XVI na-
 stala na Bílé Hoře násilné nokatolizování - jako v celých Čechách.
 Feudálním panem byl bývalý kníže Lichtenstein, exekutor české
 ho národa na Bílé Hoře. Až do převratu roku 1918 bylo obyva-
 telstvo téměř výhradně náboženství římskokatolického. Po politic-
 kém osvobození část hokrokového občanstva - zvláště učitelstvo
 - zůstala bez vyznání, nepatrné procento přestoupilo k církvi
 československé. Větší počet přívrženců zaznamenala vyznání
 evangelicko-metodistické a českobratrské. Většina obyvatelstva
 zůstala i nadále římskokatolíky, byť i v většině šlo jen o
 příslušnost matrikovou. Ani po roce 1948 se poměry příliš
 nezměnily.
 Ať patří obyvatelstvo Mukařova k té či oné církvi, ať je bez vyz-
 nání - náboženské třenice nejsou.

Matriky

Matriky vedl do roku 1950 farmí úřad, od této doby místní národní výbor. Matrikářem obce se stal uč. los. Havlík.

Občanské snátky

Občanské snátky do této doby téměř nenapraktované, se staly povinnými, s volností uzavřít další snátek církevní. Až dosud se veškeré snátky konaly obojím způsobem. Svatební síň - zcela jednoduše nachází se v budově MNV č. 61.

dravotníckví

Nemocí

Vzdor tomu, že obec Mukařov leží v krajině zdravé, přece občas vyskytnou se epidemické choroby, jejich příčiny jsou různé. Tak na příklad v roce 1952 postižena rodina J. Zimy brněnským tyfem, takže do nemocnice byla převezena: Zdenka Zimová, Milena Zimová, Věra Zimová, a Růž. Kramperová.

Zjistilo se, že Milena Zimová byla nositelkou tyfového bacilu. Jiný druh onemocnění a sice záneť mozkových blan se vyskytl v roce 1953.

Příčinou nákazy bylo jako nositel bacilů klišť. Z tohoto důvodu odvezeny do nemocnice Marie Havdenová, Libuše Semaršková.

Lékaři v obci nejsou. K nemocnému, upoutanému na lůžko jest povolán lékař ze Zdravot. střediska /OÚNZ/ v Říčanech. Nemocný schopný přesunu musí vyhledat sám lékař. nemoc u výše uvedeného ústavu. Musí-li se nemocný podrobit ústavnímu léčení, jest lékařem doporučen podle onemocnění buď na chirurgická oddělení nemocnice v Č. Brodě, na infekční odd. do Prahy, na ušní, krční, nosní oddělení v Benásově.

Valkou vhodou pro obec i celé okolí v příhodě ošetření chrupu jest zubní ambulatorium okresního ústavu nář. zdraví bývalá ordinace síň zub. technika Frant. Luksíka, který jest také pověřen vedením tohoto ambulatoria. a pracuje pro Mukařov a okolí tři dny v týdnu.

V místě zřízena ošetrovna pro první pomoc v č. 27, jejímž vedcím pověřen místní lidový hygienik F. Procházka.

V č. 92 umístěna Poradna pro matky a děti. K prohlídkám dojíždí lékař z okres. ústavu nář. zdraví z Říčan jednou za čtrnáct dní.

Většina obyvatelstva - což jsou pracující využívá léčebnou péči, léčebná péče jen nepatrná část se léčí soukromě.

Možno říci, že jako doplněk o zdraví občanů jsou pořádány přednášky. Přednášky
Ujezdů osvětové besedy zdravotnické přednášky často i s filmem. Tyto jsou vždy dobře navštíveny. Přednáší vždy některý lékař z okres. ústavu nář. zdraví z Říčan.

Vodovod v obci zaveden není. Každý dům a skoro i každá chata má vlastní studnu s pumpou, s dostatkem dobré pitné vody. V několika přínech mají majitelé vodu zavedenu až do domu. Pumpy a okolí studen je udržováno v pořádku.

Hřbitov nachází se přímo v obci mezi farou a kostelem. Pochází již z dob starých a jest již značně přemlžen. Místní národní výbor se snaží opatřit vhodný pozemek pro nový hřbitov.

Kanalizace jest v obci zavedena jen částečně. Dá se předpokladat, že se obec pokusí o úplnou kanalizaci obce.